

UniCredit Tiriac Bank

**Raport de publicare a informatiilor
(Basel II Pillar 3 Disclosure)**

prevazute de
Regulamentul BNR si al CNVM nr.25/ 30 din 14.12.2006
privind cerintele de publicare pentru institutiile de credit si firmele
de investitii
modificat si completat prin Regulamentul BNR si al CNVM 21/ 26
din 30.09.2010

Data de referinta a raportarii: 31 decembrie 2010

CUPRINS:

PRESCURTARI UTILIZATE	4
<i>TERMENI SI DEFINITII</i>	5
CAPITOLUL 1 – CERINTE GENERALE	6
CAPITOLUL 2 - SFERA DE APLICARE	12
CAPITOLUL 3 – STRUCTURA FONDURILOR PROPRII	14
CAPITOLUL 4 – BASEL II, PILONUL II	16
4.1 GUVERNARE CORPORATISTA BASEL II, PILONUL II.....	16
4.2 ADECVAREA CAPITALULUI LA RISC.....	17
CAPITOLUL 5 - RISCUL DE CREDIT	19
5.1 ASPECTE GENERALE	19
5.2 CERINTA MINIMA DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE CREDIT	36
5.3 TEHNICI DE DIMINUARE A RISCULUI DE CREDIT SI RISCUL REZIDUAL	36
5.4 RISCUL DE CONCENTRARE	38
CAPITOLUL 6 - EXPUNEREA LA RISCUL DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI	39
CAPITOLUL 7 – RISCUL DE PIATA.....	40
CAPITOLUL 8 - RISCUL OPERATIONAL	46
CAPITOLUL 9 - EXPUNERI DIN DETINERILE DE ACTIUNI	52
CAPITOLUL 10 - EXPUNERILE INSTITUTIEI DE CREDIT LA RISCUL DE RATA A DOBANZII PENTRU POZITIILE NEINCLUSE IN PORTOFOLIUL DE TRANZACTIONARE	53
CAPITOLUL 11 - RISCUL AFERENT INVESTITIILOR FINANCIARE.....	55
CAPITOLUL 12 - RISCUL AFERENT INVESTITIILOR IMOBILIARE	55
CAPITOLUL 13 – RISCUL DE AFACERI.....	56
CAPITOLUL 14 - RISCUL STRATEGIC.....	56
CAPITOLUL 15 - POLITICA DE REMUNERARE.....	57
ANEXA 1	58
CAPITOLUL 1 – CERINTE GENERALE	58
CAPITOLUL 2 – STRUCTURA FONDURILOR PROPRII	61

CAPITOLUL 3 – ADECVAREA CAPITALULUI LA RISC	62
CAPITOLUL 4 – RISCUL DE CREDIT: ASPECTE GENERALE	64
CAPITOLUL 5 – RISCUL DE PIATA	66
CAPITOLUL 6 – RISCUL DE LICHIDITATE	67
CAPITOLUL 7 – RISCUL OPERATIONAL.....	68
CAPITOLUL 8 – RISCUL REPUTATIONAL.....	70
CAPITOLUL 9 – CERINTA MINIMA DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE CREDIT	71
CAPITOLUL 10 – TEHNICI DE DIMINUARE A RISCULUI DE CREDIT	72

Prescurtari utilizate

ALM – Administrarea Activelor si Pasivelor
ALCO – Comitetul de Administrare a Activelor si Pasivelor
BANCA - UniCredit Tiriatic Bank
BA – Bank Austria
BNR – Banca Nationala a Romaniei
CRM – Tehnici de diminuare a riscului de credit (Credit Risk Mitigation techniques)
CRO – Vicepresedinte Executiv Risc (Chief Risk Officer)
EAD – Expunere la riscul de nerambursare (Exposure at Default)
GBS – Divizia Operatiuni
Grupul – Grupul UniCredit
IAS / IFRS – Standardele Internationale de Contabilitate
LGD – Pierdere asteptata in caz de nerambursare (Loss Given Default)
MB – Directorat (Management Board)
OTC – Piata de tip Over-The-Counter
PD – Probabilitate de nerambursare (Probability of Default)
PI – Persoane fizice
RAS – Standardele romanesti de contabilitate
RWA – Active ponderate la risc (Risk Weighted Assets)
RKM – Manager de Risc
RM – Manager Relatii cu Clientul
RMC – Comitetul de Administrare a Riscurilor (Risk Management Committee)
SB – Consiliu de Supraveghere (Supervisory Board)
SME / IMM – Intreprinderi mici si mijlocii
UCTB - UniCredit Tiriatic Bank
ICAAP – Procesul de Evaluare a Adevararii Capitalului Intern

Termeni si definitii

Risc in activitatea bancara reprezinta posibilitatea ca o actiune sau un eveniment sa determine un impact nefavorabil, rezultand fie o pierdere/reducere de capital, fie imposibilitatea BANCII de a-si atinge obiectivele de afaceri si de continuare a activitatii.

Riscul de credit este riscul inregistrarii de pierderi ca urmare a neonorarii, de catre o contrapartida, a obligatiei scadente in conformitate cu termenii contractuali initiali.

Realizarea riscului inseamna producerea actiunii sau evenimentului cu impact nefavorabil asupra rezultatelor BANCII.

Starea de nerambursare a unui debitor (default) este considerata a se realiza cand ambele sau unul din urmatoarele doua evenimente au loc:

- ✓ BANCA este de parere ca este foarte posibil ca debitorul sa nu plateasca obligatiile lui de credit fata de Grupul total al BANCII, ca urmare a unor evenimente specifice care induc neplata;
- ✓ Debitorul este restant la plata de mai mult de 90 de zile cu oricare obligatie de credit fata de Grupul BANCII.

Probabilitate de nerambursare (PD) – probabilitatea ca o contrapartida sa ajunga in stare de nerambursare intr-un orizont de timp de un an.

Pierdere in caz de nerambursare (LGD) – raportul procentual intre pierderea potentiala aferenta unei expunerii, ca urmare a nerambursarii din partea contrapartidei, si suma expusa la risc la momentul nerambursarii.

Expunere la riscul de nerambursare (EAD) – suma expusa la risc la momentul aparitiei starii de nerambursare.

Riscuri semnificative sunt riscuri cu impact semnificativ asupra situatiei patrimoniale si/sau reputationale a institutiei de credit.

Administrarea riscurilor este procesul focalizat pe analiza profilului de risc, in vederea minimizarii raportului dintre risc si profit in diferitele activitati ale unei institutii de credit. Reprezinta totalitatea activitatilor care au ca scop identificarea, cuantificarea, monitorizarea si controlul riscurilor, astfel incat sa se asigure respectarea principiilor politicii generale de risc a BANCII.

Capitalul reglementat reprezinta cerinta minima de capital pe care institutia responsabila cu supravegherea bancara centrala o impune la nivelul institutiilor de credit.

Tehnici de diminuare a riscului de credit (CRM – credit risk mitigation - techniques) sunt acele tehnici folosite de BANCA pentru diminuarea expunerii la risc in vederea determinarii cerintei minime de capital, prin utilizarea garantiilor considerate eligibile in functie de abordarea aleasa pentru implementarea prevederilor Basel II.

Clientii de tip „Small Business” (denumite si SME sau IMM) sunt companii de talie mica si mijlocie conform definitiilor interne ale Bancii.

Clientii de tip „Corporate” sunt companii de talie mare conform definitiilor interne ale Bancii.

Persoane fizice autorizate (PFA) sunt persoanele fizice care desfasoara activitati liberale conform prevederilor legale in vigoare.

Credite neperformante sunt credite incadrate in categoria de clasificare „Pierdere” in conformitate cu prevederile Regulamentului Bancii Nationale a Romaniei nr. 3/2009 cu modificarile si completarile ulterioare.

Credite performante sunt creditele incadrate in alte categorii de clasificare decat clasa „Pierdere” in conformitate cu prevederile Regulamentului Bancii Nationale a Romaniei nr. 3/2009 cu modificarile si completarile ulterioare.

Elemente restante reprezinta elementele nerambursate la scadenta, respectiv neincasate la scadenta de catre Banca.

Capitolul 1 – Cerinte generale

1.1. Strategia si cadrul general de administrare a riscului

Activitatea de administrare a riscurilor constituie o prioritate in conducerea activitatii BANCII, fiind acceptata ca o conditie esentiala si obligatorie in asigurarea stabilitatii si performantelor acesteia.

Administrarea riscurilor presupune monitorizarea, prevenirea si limitarea expunerilor bancii la risc, precum si determinarea raportului de asumare a anumitor riscuri, astfel incat, la momentul producerii lor, BANCA sa dispuna de capacitatea de a depasi impactul financiar negativ pe care acestea il pot produce.

In cadrul BANCII evaluarea si identificarea riscurilor este un proces continuu, care necesita identificarea si intelegerea riscurilor, atat la nivel individual (de tranzactie/ debitor), cat si la nivel global (de portofoliu).

Identificarea si evaluarea riscurilor se realizeaza pe baza analizei factorilor interni si externi care pot afecta negativ sau pot pune in pericol realizarea obiectivelor strategice ale BANCII.

Factorii interni includ: complexitatea si dimensiunea structurii organizatorice a BANCII, gama si specificul activitatilor desfasurate de BANCA, nivelul pregatirii profesionale si calitatea morala a personalului, gradul de adecvare a sistemelor informatice etc.

Factorii externi includ: crizele economice sau financiare, crize legate de mediul politic si social, calamitati naturale si dezastre ecologice, modificari la nivelul sistemului bancar, cadrul legislativ si de reglementare, evolutia tehnologica etc.

Astfel, o parte a procesului de evaluare a riscurilor identificate se refera la incadrarea acestora in categoria controlabil sau necontrolabil, in functie de posibilitatea BANCII de a interveni asupra lor si in functie de natura riscului (de credit, de piata, operational, de lichiditate etc.), in vederea diminuarii frecventei de aparitie si/ sau impactului acestora.

Avand in vedere impactul potential ridicat asupra profitului si/ sau reputatiei BANCII, strategiile si politicile specifice de administrare a riscurilor vizeaza cu precadere acoperirea urmatoarelor tipuri de riscuri, fara a fi insa limitative (impreuna cu detalii referitoare la metoda de analiza):

1. Riscul de credit (inclusiv riscurile asimilate riscului de credit: riscul de concentrare, riscul rezidual etc.)
2. Riscul de piata
3. Riscul de lichiditate
4. Riscul operational
5. Riscul reputational
6. Riscul de afaceri
7. Riscul aferent investitiilor financiare
8. Riscul aferent investitiilor imobiliare
9. Riscul strategic

Tip de risc	Tip de analiza	Metoda de masura
Riscul de credit	Cantitativa	Capital economic
Riscul de piata	Cantitativa	Capital economic
Riscul operational	Cantitativa	Capital economic
Riscul de afaceri	Cantitativa	Capital economic

Riscul aferent investițiilor financiare	Cantitativa	Capital economic
Riscul aferent investițiilor imobiliare	Cantitativa	Capital economic
Riscul de lichiditate	Cantitativa	Analiza Gap
Riscul reputational	Calitativa	Indicatori, chestionare
Riscul strategic	Calitativa	Indicatori, chestionare

Obiectivul general al Strategiei de administrare a riscurilor semnificative a BANCII este ca asumarea riscurilor să fie consistentă cu așteptările acționarilor, cu planul strategic al băncii și cerințele reglementate, dar și ca la nivelul entității să fie promovată o cultură de risc clară și cuprinzătoare.

În funcție de obiectivele strategice ale băncii, precum și politicile pe termen scurt de implementare a strategiei generale, Directoratul va stabili anual profilul de risc estimat al băncii. Acesta poate fi scăzut, moderat, mediu sau ridicat, în funcție de valoarea pierderilor așteptate anuale generate de producerea unor riscuri semnificative, de capitalul necesar pentru acoperirea pierderilor neașteptate, dar și de raportul risc-profit.

În acest context, UniCredit Tiriac Bank și-a propus ca și obiectiv strategic de risc menținerea în anul 2010 a unui nivel moderat/ mediu al profilului de risc.

Modalitatea de definire și cuantificare a profilului de risc, respectiv definirea toleranței la risc este realizată prin intermediul procedurilor specifice de definire și evaluare a profilului de risc. Stabilirea și monitorizarea indicatorilor și limitelor de risc se constituie ca parte integrantă și instrument tehnic de implementare a Strategiei de Administrare a Riscurilor în cadrul UniCredit Tiriac Bank.

În realizarea obiectivelor strategice privind managementul riscurilor, BANCA se bazează pe:

- Principii de management al riscurilor;
- O structură organizatorică specializată în managementul riscurilor;
- Proceduri și tehnici specifice de cuantificare și monitorizare a riscurilor.

Principii de management al riscurilor

La baza culturii și proceselor de risc din UniCredit Tiriac Bank stă un set de principii de gestionare a riscului. Aceste principii acoperă toate zonele gestionării riscului și sunt armonizate cu practicile internaționale.

Principiul 1: Responsabilitatea Consiliului de Supraveghere și a Directoratului BANCII

Politica globală de administrare a riscurilor și toleranța la risc trebuie să fie stabilite pe baze cuprinzătoare la nivelul organizației, revizuite și aprobate de Directorat și de Consiliul Supraveghere. Politicile și toleranța referitoare la identificarea, măsurarea, monitorizarea și controlul riscurilor vor fi clar comunicate tuturor celor care desfășoară activitățile afectate de riscuri în cadrul instituției.

Principiul 2: Cadrul de administrare a riscurilor

La nivelul BANCII se va urmări stabilirea unui cadru de administrare a riscurilor eficient, cuprinzător și consistent, prin alocarea de resurse suficiente și adecvate.

Principiul 3: Integrarea administrării riscurilor

Asigurarea ca interaciunile între riscuri sunt identificate, înțelese și administrate adecvat și ca evaluarea riscurilor nu se va realiza izolat. Analiza necesară pentru agregarea și semnalarea riscurilor în cadrul întregii organizații trebuie efectuată la un nivel suficient de ridicat.

Principiul 4: Realizarea strategiei de afaceri

Strategia de afaceri trebuie să fie conformă cu administrarea riscurilor asociate, conform toleranței la risc asumate, și adecvată din punctul de vedere al rezultatelor deopotrivă pozitive și negative induse de asumarea riscurilor.

Principiul 5: Revizuirea independentă

Evaluarea de risc trebuie să fie validată de funcții de revizuire independente care dispun de resurse, autoritate și expertiză suficiente în evaluarea riscurilor și în testarea eficienței activității de administrare a riscurilor, să formuleze propuneri și recomandări de remediere.

Principiul 6: Planuri de remediere

Politicele și procesele de management al riscurilor care reglementează crizele potențiale și circumstanțele extraordinare trebuie definite și testate corespunzător.

1.2. Structura și organizarea funcției de administrare a riscurilor

Structura de administrare a riscurilor se bazează pe o multitudine de funcții operaționale și de control, definite în acord cu prevederile Regulamentului de Organizare și Funcționare al BANCII, dar și cu prevederile existente la nivelul Grupului.

Principalele responsabilități ale structurilor cu rol în activitatea de administrare a riscurilor sunt redate în cele ce urmează:

Consiliul de Supraveghere (SB)

Consiliul de Supraveghere (Supervisory Board) trebuie să se asigure că Directoratul băncii va implementa un sistem de control intern adecvat și eficient. În contextul controlului intern și administrării riscurilor semnificative, SB are cel puțin următoarele responsabilități:

1. Aprobă și revizuieste anual strategia generală a BANCII și politicile privitoare la activitatea instituției de credit, printre care și politica specifică privind controlul și administrarea riscurilor;
2. În cadrul strategiei generale privind administrarea riscurilor, SB are următoarele atribuții:
 - ✓ Aprobă și reconsideră profilul de risc al BANCII;
 - ✓ În strânsă corelație cu obiectivele strategiei generale a BANCII, SB stabilește anual țintirea unui anumit profil de risc, modalitatea de determinare a acestuia și frecvența de monitorizare a încadrării activității generale a BANCII în profilul de risc urmărit a se atinge;
 - ✓ Aprobă politicile privind administrarea riscurilor, le analizează periodic, cel puțin anual, și dispune, după caz revizuirea acestora;
 - ✓ Asigură luarea măsurilor necesare de către conducători pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea și controlul riscurilor respective, inclusiv pentru activitățile externalizate și, totodată, supraveghează conducătorii în legătură cu modul în care aceștia monitorizează funcționarea adecvată și eficiența a sistemului de control intern și administrare a riscurilor;

- ✓ Aproba activitatile ce urmeaza a fi externalizate.

Directoratul (MB)

Directoratul (Management Board), format din conducerea executiva a BANCII, implementeaza strategia si politicile privind administrarea riscurilor, conform atributiilor definite prin Regulamentul de Functionare si Organizare. In acest scop, conducatorii BANCII implementeaza/ asigura:

1. un sistem de comunicare a strategiei si politicilor BANCII privind administrarea riscurilor;
2. o cultura de control adecvata si un sistem de comunicare a importanței controlului intern si a gestiunii riscurilor;
3. un sistem de control pentru a lua masurile care se impun pentru incadrarea in limitele de expunere stabilite;
4. aprobarea procedurilor de stabilire a competentelor si responsabilitatilor in domeniul administrarii riscurilor si a activitatii de control intern aferente;
5. analiza oportunitatii externalizarii unor activitati in conformitate cu *Politica interna privind externalizarea unor activitati*;
6. definirea unor politici de resurse umane care sa asigure incadrarea unui personal de specialitate, avand experienta si cunostintele necesare, atat in compartimentele a caror activitate este generatoare de riscuri, cat si in Departamentele din divizia de Administrare a Riscurilor .

Comitete specializate cu responsabilitati pe linia administrarii riscurilor

▪ Comitetul de Audit

Comitetul de Audit are responsabilitati cu privire la controlul intern si administrarea riscurilor semnificative, in conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare al BANCII si cu Regulamentul propriu de organizare, aprobat la nivelul BANCII .

Comitetul de Audit evalueaza eficacitatea procesului de administrare a riscurilor, ca parte a sistemului de control intern si analizeaza informatiile periodice cu privire la acesta.

▪ Comitetul de Administrare a Riscurilor (RMC)

Comitetul de Administrare a Riscurilor isi desfasoara activitatea de identificare, evaluare si administrare a riscurilor in conformitate cu prevederile Regulamentului de Organizare si Functionare al Bancii si cu cele ale regulamentului propriu, aprobat de Directorat.

Comitetul de Administrare a Riscurilor este o structura organizatorica permanenta, constituita in conformitate cu legislatia aplicabila bancilor, avand urmatoarele atributii principale:

1. Sa sprijine conducerea bancii in indeplinirea responsabilitatilor ce ii revin in legatura cu identificarea, evaluarea si administrarea riscurilor;
2. Sa informeze pe baza periodica structura de conducere a Bancii cu privire la situatia expunerii la riscuri, si imediat, in cazul producerii unor modificari semnificative in situatia curenta sau viitoare a expunerii la riscuri;
3. Sa asigure dezvoltarea adecvata a politicilor si procedurilor pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea si controlul riscurilor semnificative, sa stabileasca competente si responsabilitati pe linia controlului si administrarii riscurilor;

4. Sa stabileasca limite de expunere la riscuri, inclusiv in situatii de criza si procedurile necesare pentru aprobarea exceptiilor de la limitele interne stabilite;
5. Sa aprobe angajarea BANCII in noi activitati, pe baza analizei riscurilor semnificative aferente acestora;
6. Sa aprobe metodologii si modele de management de risc adecvate pentru evaluarea riscurilor si monitorizarea limitelor de risc, dar si sisteme corespunzatoare de raportare a riscurilor;
7. Sa urmareasca implementarea si aplicarea politicilor si procedurilor interne de administrare a riscurilor, precum si conformitatea acestora cu prevederile legale si interne referitoare la riscuri.

Conform Regulamentului de Organizare si Functionare, Comitetul de Administrare a Riscurilor se intruneste cel putin trimestrial si ori de cate ori situatia o impune.

Structura de conducere a Bancii va revizui periodic structura, functiile si principiile de functionare a Comitetului de Administrare a Riscurilor si a altor comitete specializate cu responsabilitati pe linia administrarii riscurilor semnificative, si va putea delega responsabilitati in ceea ce priveste stabilirea limitelor de expunere la risc catre conducerea executiva a BANCII, astfel incat sa se asigure o separare adecvata a responsabilitatilor in structura organizatorica a BANCII.

La nivelul BANCII functioneaza si **alte comitete si divizii specializate**, cu responsabilitati pe linia administrarii riscurilor, precum:

▪ **Comitetul de Administrare a Activelor si Pasivelor (ALCO)** are responsabilitati in ceea ce priveste administrarea balantei de active si pasive pe baze curente si continue si in concordanta cu Politica de Investitii a BANCII. Comitetul este responsabil pentru stabilirea si monitorizarea limitelor de expunere pentru Riscul de Lichiditate si Riscul de Piata la nivelul BANCII.

ALCO este compus din urmasorii membri: Presedinte Executiv (CEO); vice-presedinte Financiar/Contabilitate (CFO), vice-presedinte Retail, vice-presedinte Corporate, vice-presedinte Risk Management (CRO), Director Risc de Piata si Risc Operational, Director Planificare Strategica si Control, Director Trezorerie, Director ALM.

Pe linia administrarii riscurilor ALCO are urmatoarele responsabilitati:

- ✓ Asigura mentinerea unei lichiditati adecvate conform necesitatilor curente si viitoare ale liniilor de afaceri ale BANCII si urmareste optimizarea expunerilor care induc risc de piata;
- ✓ Stabileste politici si limite in ceea ce priveste managementul riscului de dobanda si riscului valutar in linie cu politica autorizata de Unicredit Group;
- ✓ Aproba competentele referitoare la activitatea de tranzactionare, produsele noi de trezorerie si piata de capital, politicile privind activitatea departamentelor ALM si Trezorerie (Markets);
- ✓ Administreaza eficient capitalul BANCII si pretul produselor oferite, astfel incat sa genereze suficiente venituri cu incadrarea in parametrii de risc ai Grupului;
- ✓ Supune aprobarii Directoratului documentele propuse de Departamentele Market Risk, ALM si Trezorerie privind urmatoarele :
 - Managementul lichiditatii;
 - Profilul de risc de piata, incluzand lista si expunerea maxima a instrumentelor tranzactionate;
 - Limite de risc de piata si de risc de lichiditate;
 - Principii de risk management si modele de masurare a riscurilor;

- Noile produse de trezorerie;
- Orice decizie care poate afecta profilul de risc al BANCII sau deciziile de risk management adoptate.

▪ **Comitetul de Credite** – cu responsabilitati de aprobare a facilitatilor de credit, conform competentelor stabilite, in sensul asigurarii calitatii portofoliului de credite prin diminuarea si limitarea riscului de credit potrivit politicii de creditare, in conformitate cu reglementarile Regulamentului specific al Comitetului de Credite aprobat de Directorat.

Divizia de Administrare a Riscurilor (CRO)

Divizia de Administrare a Riscurilor functioneaza ca structura organizatorica permanenta, cu atributii si responsabilitati de gestionare a cadrului general de administrare a riscurilor.

Aceasta Directie sprijina Comitetul de Administrare a Riscurilor, dar si Conducerea BANCII, realizand monitorizarea curenta a riscurilor activitatii BANCII si avand urmatoarele atributii:

- 1 Asigura incadrarea activitatii desfasurate/ coordonate de celelalte unitati ale BANCII in limitele profilului de risc stabilit prin reglementarile aferente.
- 2 In acest sens, in conformitate cu deciziile emise de catre conducerea BANCII (Consiliul de Supraveghere, Directoratul) si/ sau comitetele specializate (Comitetul de Administrare a Riscurilor, ALCO etc.), va analiza toate activitatiile curente si cele care prezinta caracter de noutate si/ sau elemente de risc pe care compartimentele/ unitatile teritoriale ale BANCII i le sesizeaza. Dupa caz si in functie de aplicabilitatea unor eventuale competente, Divizia de Administrare a Riscurilor inainteaza rezultatul analizei si propunerile sale catre comitetele specializate din cadrul Bancii, catre conducerea Bancii si, dupa caz, Consiliul de Supraveghere;
- 3 Formuleaza si propune Comitetului de Administrare a Riscurilor si conducerii BANCII: politici de risc, metodologii, instrumente si proceduri specifice de evaluare si monitorizare a riscurilor;
- 4 Supravegheaza incadrarea activitatii BANCII in limitele aprobate privind riscul de credit, riscul de piata, riscul de lichiditate, riscul operational si alte riscuri in stransa colaborare cu departamentele BANCII a caror activitate este afectata de aceste riscuri; informeaza Directoratul de orice depasire a limitelor de risc aprobate;
- 5 Evalueaza riscurile avand in vedere: implicatiile corelarii fiecarui risc semnificativ cu celelalte riscuri semnificative la care BANCA se expune; previzionarea fondurilor proprii si a profitului pe baza diferitelor scenarii, inclusiv in conditii de criza si cuantificarea pierderilor maxime care pot fi induse;
- 6 Revizuieste periodic portofoliul de credite si plasamente al BANCII pentru a verifica incadrarea riscurilor in limitele acceptate.

Dezvolta, testeaza si implementeaza sisteme si o infrastruktura de risc management specifice, ca de exemplu: baze de date istorice, modele de evaluare a riscurilor, scenarii, rapoarte curente etc.

Conducatorul Diviziei Risc (CRO) impreuna cu Presedintele Comitetului de Norme si Proceduri au urmarit activitatea de emitere a procedurilor interne privind identificarea, cuantificarea si monitorizarea riscurilor semnificative, in vederea asigurarii incadrarii in profilul de risc ales.

Pentru a asigura o administrare optima a riscurilor specifice activitatilor bancare, atat la nivel individual cat si la nivel de portofoliu, Divizia de Risc Management este structurata in 7

departamente de gestionare si control a riscului, ale caror responsabilitati sunt detaliate in Regulamentul de Organizare si Functionare al Bancii:

- Directia Management Risc de Credit
- Departament Control Risc
- Directia Analiza Risc Credite Retail
- Directia Analiza Risc Credite Corporate
- Directia Suport Risc de Credit
- Directia Recuperare Creante si Prevenire Frauda
- Directia Risc de Piata si Risc Operational

Alte structuri organizatorice cu responsabilitati pe linia administrarii riscurilor

Funcția de administrare a riscurilor este sustinuta la nivelul BANCII prin alte comitete specializate (comitetul de disciplina, comitetul de norme si proceduri, comitetul de proiecte etc.), dar si prin toate departamentele BANCII direct implicate in activitatea de plasare si atragere de fonduri, cu responsabilitati privind evaluarea pozitiilor individuale, definirea procedurilor de identificare a situatiilor necorespunzatoare si dupa caz, propunerea si aprobarea masurilor corective care se impun.

Capitolul 2 - Sfera de aplicare

Institutia de credit careia i se aplica cerintele de publicare este **UniCredit Tiriac Bank SA**.

Consolidare contabila

Din punct de vedere contabil, UniCredit Tiriac Bank SA nu intocmeste situatii financiare consolidate deoarece nu detine subsidiare si nu exercita control asupra niciunei entitati la care se detin actiuni in conformitate cu IAS 27 "Situatii financiare consolidate si individuale".

UniCredit Tiriac Bank SA nu detine subsidiare (nu exercita controlul asupra vreunei societati) la data de 31 decembrie 2010.

In situatiile financiare statutare ale UniCredit Tiriac Bank SA, participatiile sunt evidentiata in contabilitate la cost de achizitie.

Consolidare prudentiala

Tinand cont de reglementarile locale privind supravegherea prudentiala, UniCredit Tiriac Bank SA a inclus in perimetrul de consolidare prudentiala urmatoarele institutii financiare nebankare:

- UniCredit Leasing Corporation IFN SA (detinere participatie de 20.00%);
- UniCredit Consumer Financing IFN SA (detinere participatie de 46.06%).

UniCredit Tiriac Bank SA exercita asupra acestor doua entitati o influenta semnificativa din urmatoarele motive:

- in cazul fiecarei din cele doua participatii mentionate mai sus, UniCredit Tiriac Bank SA are 2 reprezentanti din totalul de 5 membri in Consiliul de Supraveghere, si
- procentul de participare in fiecare din cele doua participatii este cuprins in intervalul 20.00% - 50.00%.

La nivel individual, participatiile detinute in companiile UniCredit Leasing Corporation IFN SA si UniCredit Consumer Financing IFN SA sunt deduse din fondurile proprii.

La nivel consolidat participatia in compania UniCredit Leasing Corporation IFN SA este dedusa din fonduri proprii, iar compania UniCredit Consumer Financing IFN SA este consolidata prin metoda consolidarii proportionale.

Capitolul 3 – Structura fondurilor proprii

Compozitia capitalurilor pentru scopuri de reglementare este detaliata prin situatia fondurilor proprii ale institutiei de credit la sfarsitul exercitiului financiar (sumele sunt prezentate la nivel consolidat si sunt exprimate in RON):

Fonduri proprii (ron)	31-Dec-2010
1.1.1.1. Capital social subscris si varsat	1.101.604.066
1.1.1.2. (-) Actiuni proprii	-
1.1.1.3. Prime de capital	0.00
1.1.1. Capital eligibil	1.101.604.066
1.1.2.1.01.A. Rezerve brute	1.100.442.632
1.1.2.1.01.B. Obligatii fiscale previzibile	(32.830.608)
1.1.2.3.01 Profit auditat din anul curent	168.930.717
1.1.2. Rezerve eligibile	1.236.542.741
1.1.5.1.A. Imobilizari necorporale brute	(218.358.406)
1.1.5.1.B. Amortizarea imobilizarilor necorporale	119.856.973
1.1.5.4 Alte deductii specifice Romaniei din fondurile proprii de nivel I	(3.024.336)
1.1.5. Alte deductii din fondurile proprii	(101.525.769)
1.1. Fonduri proprii de nivel I	2.236.621.038
1.2.1.3. Rezerve din reevaluare	0
1.2.1. Fonduri proprii de nivel 2 de baza	122.368
1.2.2.3. Imprumuturi subordonate	202.158.645
1.2.2. Fonduri proprii de nivel 2 suplimentar specifice Romaniei	202.158.645
1.3.1.A. (-) Valoarea actiunilor si a altor titluri de capital detinute in alte institutii de credit sau financiare, care depasesc 10% din capitalul social al acestora (brut)	(8.683.972)
1.3.1.B. (-) Valoarea actiunilor si a altor titluri de capital detinute in alte institutii de credit sau financiare, care depasesc 10% din capitalul social al acestora (provizion)	-
1.3.9.C. (-) Participatii calificate in institutii din afara sectorului financiar (brut)	(177.360)
1.3.9.D. (+) Participatii calificate in institutii din afara sectorului financiar (provizion)	177.360
1.3. (-) Elemente deductibile din fondurile proprii de nivel 1 si 2, din care	(8.683.972)
1.3.T.1 Din fondurile proprii de nivel 1	(4.341.986)
1.3.T.2 Din fondurile proprii de nivel 2	(4.341.986)
1.4. Total fonduri proprii de nivel I	2.232.279.052
1.5. Total fonduri proprii de nivel II	197.939.027
1. FONDURI PROPRII TOTALE	2.430.218.079

In urma analizei elementelor componente ce intra in calculul fondurilor proprii, singura categorie care prezinta clauze contractuale este capitalul sub forma de imprumut subordonat, inclus in fondurile proprii de nivel 2 suplimentar.

Pentru a fi incluse in fondurile proprii de nivel 2, imprumuturile subordonate trebuie sa indeplineasca, conform prevederilor Bancii Nationale a Romaniei, urmatoarele cerinte:

- numai sumele integral platite pot fi luate in considerare;
- scadenta initiala sa fie de cel putin 5 ani, dupa care pot fi rambursate;
- suma totala luata in considerare la determinarea nivelului fondurilor proprii de nivel 2 suplimentar trebuie sa fie redusa gradual Incepand cu cel putin 5 ani inaintea scadentei, prin

aplicarea unei cote procentuale semestriale egale, astfel incat pentru raportarile aferente ultimului semestru inaintea scadentei finale imprumutul sa nu mai fie luat in considerare.

La data de 31.12.2010, valoarea totala a imprumuturilor subordonate primite de la UniCredit Bank Austria AG si UniCredit Ireland a fost in valoare de **401,498,149 RON** si se prezinta astfel:

Valoarea	Valuta	Rata dobanzii	Scadenta	Echivalent RON
3,517,824	EUR	EURIBOR + 0.50%	Dobanda este rambursabila trimestrial (dar banca poate alege 3,6,12 luni pt anul imediat urmator), iar principalul devine scadent in septembrie 2012	15.073.171
3,407,155	EUR	EURIBOR + 0.50%	Dobanda este rambursabila trimestrial (dar banca poate alege 3,6,12 luni pt anul imediat urmator), iar principalul devine scadent in august 2012	14.598.978
5,000,000	EUR	EURIBOR + 0.50%	Dobanda este rambursabila trimestrial (dar banca poate alege 3,6,12 luni pt anul imediat urmator), iar principalul devine scadent in septembrie 2012	21.424.000
70,400,000	RON	ROBOR 1M + 0.50%.	Dobanda este rambursabila lunar, iar principalul devine scadent in august 2012	70.400.000
215,730,000	RON	ROBOR 1M + 0.53%	Dobanda este rambursabila lunar, iar principalul devine scadent in iulie 2013	215.730.000
15,000,000	EUR	EURIBOR 3M + 0.81%	Dobanda este rambursabila trimestrial, iar pricipalul devine scadent in noiembrie 2015	64.272.000
Total				401.498.149

Capitolul 4 – Basel II, Pilonul II

4.1 Guvernare corporatista Basel II, Pilonul II

În cursul anului 2010, în cadrul bancii, s-a desfășurat un proces sustinut și continuu de completare a cadrului metodologic intern cu reglementări specifice Pilonului II, Basel II, în principal în ceea ce privește cadrul general ICAAP, simularile de criză de risc de credit, apetitul la risc, reguli privind “capital management”, reguli privind riscurile noi identificate de BANCA ca fiind semnificative.

Pilonul II se ocupa de Procesul de Evaluare a Adecvarii Capitalului Intern (“ICAAP”), procesul în baza căruia BANCA realizează o evaluare independentă a adecvarii capitalului actual și viitor al acestora în legătură cu riscurile cu care se confruntă și a strategiei ei corporatiste. Acest lucru înseamnă că BANCA evaluează balanța dintre riscul asumat și capitalul disponibil în conformitate cu strategia și obiectivele asumate, respectiv compararea capitalului disponibil cu riscul încorporat în activitățile bancii atât în conformitate cu o perspectivă actuală cât și cu una de viitor.

Misiunea finală a adecvarii capitalului este asigurarea faptului că face parte integrantă din procesele zilnice de luare a deciziilor și management cum ar fi încorporarea măsurilor referitoare la risc și la capitalul implicit în planificarea strategică, limitarea proceselor de evaluare a performanței mediului și a domeniului de activitate în conformitate cu perspectivele actuale și viitoare.

În acest context principalul impact care rezultă din cerințele Pilonului II are legătură cu introducerea logicii riscului în procesele de planificare strategică și bugetară precum și cu stabilirea controalelor și activităților interne care sunt în răspunderea funcțiilor competente relevante.

Mai mult, o evaluare corectă a adecvarii capitalului implică o guvernare sănătoasă a riscului, adică implicarea organelor de guvernare corporatistă și definirea organismelor de luare a deciziilor, a structurilor, a rolului/răspunderilor relevante și a procesului general.

BANCA, prin urmare, deține, dezvoltă și administrează propriile procese de management al riscului, respectiv a implementat procese și instrumente (procesul de evaluare a adecvarii capitalului intern, ICAAP) pentru a evalua nivelul capitalului intern adecvat pentru a susține fiecare tip de risc, inclusiv cele care nu sunt prevăzute de cerința privind capitalul total (de ex. riscurile din Pilonul I), în cadrul unei evaluări a expunerii actuale și viitoare a bancii, luând în calcul strategiile și progresele acesteia în mediul său de afaceri.

Principiile care guvernează procesul de definire ICAAP sunt următoarele:

- BANCA are un proces pentru evaluarea adecvarii capitalului sau referitor la profilul de risc (un ICAAP) și este responsabilă pentru definirea lui.
- Conceperea ICAAP este pe deplin specifică bancii, politica de capital a bancii este pe deplin documentată, iar structura de conducere își asumă răspunderea pentru ICAAP.
- ICAAP face parte integrantă din procesul de management și cultura luării deciziilor ale bancii,
- ICAAP se bazează pe risc
- ICAAP este complet
- ICAAP este anticipativ
- ICAAP se bazează pe procese adecvate de măsurare și evaluare
- ICAAP produce un rezultat rezonabil

4.2 Adecvarea capitalului la risc

Informatii calitative

In vederea calculului necesarului de capital reglementar, BANCA a utilizat in cursul anului 2010 abordarea standard pentru riscul de credit (conform Regulamentului 14/ 19/ 14.12.2006) si pentru riscul de piata (conform Regulamentului 22/ 27/ 14.12.2006), in timp ce pentru riscul operational s-a utilizat abordarea standard (conform Regulamentului 24/ 29/ 14.12.2006).

In cadrul BANCII, sarcinile legate de calculul si monitorizarea necesarului de capital sunt efectuate de serviciile specializate ale Diviziei Financiar si Diviziei Risc.

In ceea ce priveste cerintele de adecvare a capitalului in sensul Ordonantei de urgenta nr.99/ 2006 privind institutiile de credit si adecvarea capitalului, BANCA este implicata intr-un proces permanent de evaluare a adecvarii de capitalului in scopul sustinerii activitatilor curente si viitoare, care cuprinde urmatoarele procese:

- 1) Bugetare
- 2) Monitorizare si analiza
- 3) Stress testing
- 4) Previzionare

In cadrul procesului de **bugetare**:

- Diversele segmente de afaceri furnizeaza volumele preconizate a se realiza.
- Directia Management Risc de Credit realizeaza o estimare a provizioanelor de risc de credit pe baza volumelor previzionate.
- In cadrul Departamentului de Strategic Planning si Control se calculeaza necesarul de capital, si se compara cu capitalul existent.
- Pentru asigurarea unui nivel corespunzator de capitalizare, se au in vedere actiuni de optimizare a RWA. Astfel, pornind de la obiectivele de capitalizare, BANCA stabileste masuri de optimizare a structurii portofoliului de credite si garantii.

Procesul de **monitorizare si analiza** implica:

- Calculul lunar al necesarului de capital si ratei de solvabilitate in scop reglementar.
- Optimizarea continua a RWA.
- Alocarea optima a capitalului, astfel incat sa asigure crearea de valoare adaugata pentru actionari.

Procesul de **stress testing**:

- Presupune evaluarea necesarului de capital in diverse scenarii extreme.
- Se urmareste surplusul de capital necesar in situatiile extreme si se analizeaza solutii de obtinere a acestui capital in cazul in care ar fi nevoie.

Procesul de **previzionare**:

- Pe parcursul anului au loc mai multe actiuni de previzionare prin care se urmareste o estimare cat mai apropiata de realitate a evolutiei necesarului de capital.

Gestionarea capitalului intr-un mod activ, anticipandu-se orice probleme care pot aparea si cautandu-se solutii chiar si pentru situatii extreme, face ca UniCredit Tiriac Bank sa fie o banca sigura pentru clienti si actionari, avand un nivel de capitalizare corespunzator.

Informatii cantitative – la nivel consolidat (sumele sunt exprimate in RON)

Nr.crt	Elemente componente	31 Decembrie 2010
2	CERINTE DE CAPITAL	1.342.909.172
2.1.	Abordarea standard	1.160.580.230
2.1.1	Administratii centrale sau banci centrale	-
2.1.2	Administratii regionale sau autoritati locale	18.833.675
2.1.3	Organisme administrative si entitati fara scop lucrativ	85
2.1.4	Banci multilaterale de dezvoltare	-
2.1.5	Organizatii internationale	-
2.1.6	Institutii	40.808.744
2.1.7	Societati	833.090.675
2.1.8	De tip retail	116.376.313
2.1.9	Garantate cu proprietati imobiliare	67.057.503
2.1.10	Elemente restante	48.339.559
2.1.11	Elemente ce apartin categoriilor reglementate ca avand risc ridicat	9.973.214
2.1.12	Obligatiuni garantate	-
2.1.13	Creante pe termen scurt fata de institutii si societati	-
2.1.14	Creante sub forma titlurilor de participare detinute in organisme de plasament colectiv	-
2.1.15	Alte elemente	26.100.462
2.2	RISC DE DECONTARE/LIVRARE	-
2.3	CERINTE TOTALE DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE POZITIE, RISCUL VALUTAR SI RISCUL DE MARFA	22.984.590
2.3.1	Riscurile de pozitie, valutar si de marfa potrivit abordarii standard	22.984.590
2.3.1.1	Riscul de pozitie aferent titlurilor de creanta tranzactionate	-
2.3.1.2	Riscul de pozitie aferent titlurilor de capital	-
2.3.1.3	Riscul valutar	22.984.590
2.3.1.4	Riscul de marfa	-
2.4	TOTAL CERINTE DE CAPITAL PENTRU RISCURILE OPERATIONALE	159.344.352
2.4.1	Abordarea de baza	571.635
2.4.2	Abordarea standard/Abordarea standard alternativa	158.772.717
3.2	Excedent (+) / Deficit (-) de fonduri proprii	1.087.308.908
3.2.a	Indicatorul de solvabilitate (%)	14.48%

Capitolul 5 - Riscul de credit

5.1 Aspecte generale

5.1.1. Obiective si politici cu privire la administrarea riscului de credit

In activitatea sa, BANCA este expusa in special riscului de credit, acesta fiind cel mai important tip de risc cu care se confrunta.

Riscul de credit inglobeaza atat riscul din activitatea de creditare propriu – zisa, cat si din alte tranzactii initiate pentru clientii BANCII, precum: emiterea de scrisori de garantie, deschiderea/confirmarea de acreditive, avalizarea, scontarea unor efecte de comert prezentate de clienti, investitii in actiuni si alte valori mobiliare, alte facilitati acordate clientilor.

Obiectivul administrarii riscului de credit este maximizarea profitului prin mentinerea expunerii la riscul de credit in limite acceptabile.

In acest context, politica BANCII de administrare a riscului de credit, promoveaza un set de principii si practici coerente, orientate catre urmatoarele directii principale:

- Stabilirea unui cadru si a unor parametrii adecvati de risc de credit;
- Promovarea si operarea unui proces sanatos si solid de acordare credite;
- Promovarea si mentinerea unui proces adecvat de administrare, masurare si monitorizare credite;
- Asigurarea unui control permanent asupra calitatii portofoliului de credite acordate.

5.1.2 Strategia specifica de administrare a riscului de credit

Administrarea riscului de credit este o componenta critica a abordarii unitare a politicii globale de risc, esentiala pentru succesul pe termen lung al BANCII.

In UniCredit Tiriac Bank, activitatea de creditare este realizata in baza normelor si procedurilor interne, aprobate de organele competente. BANCA stabileste masuri si dispune de instrumente atat pentru a identifica, masura, monitoriza si controla riscul de credit, cat si pentru a putea determina si dispune de capital adecvat pentru acoperirea acestui risc.

Consiliul de Supraveghere aproba strategia de risc de credit a bancii, care este revizuita periodic, cel putin o data pe an.

Strategia privind riscul de credit reflecta toleranta fata de acest risc si nivelul profitabilitatii pe care BANCA isi propune sa-l realizeze in conditiile expunerii la riscurile asumate.

La stabilirea strategiei privind riscul de credit se au in vedere toate activitatile bancii care prezinta o expunere semnificativa la riscul de credit.

Strategia BANCII in privinta administrarii riscului de credit stabileste urmatoarele **obiective**:

- UniCredit Tiriac Bank este o banca universala, oferind clientilor sai persoane fizice si juridice produse de garantare si creditare, precum:
 - ✓ credite pentru capital de lucru si de investitii, pentru persoane juridice
 - ✓ credite de investitii si de nevoi personale, pentru persoane fizice
 - ✓ scrisori de garantie bancara

- ✓ alte tipuri de facilitati stabilite prin norme si proceduri interne de creditare.
- Produsele de creditare si garantare sunt oferite in egala masura atat sectorului privat cat si sectorului public.
- Expunerile purtatoare de risc de credit sunt supuse unor limitari determinate de strategia generala a bancii. Astfel:
 - ✓ BANCA accepta expuneri fata de clienti rezidenti; totusi, BANCA poate avea expuneri si fata de clienti nerezidenti in anumite limite clar definite.
 - ✓ Produsele de garantare si creditare sunt oferite numai in lei si in valute straine cotate de Banca Nationala a Romaniei.
 - ✓ Expunerile sunt limitate pe: sectoare de activitate ale economiei nationale, regiuni geografice, valute de acordare a creditelor, tipuri de clienti, produse etc.
 - ✓ Pretul creditelor este determinat in stransa corelatie cu costul finantarii si cu marja de risc de credit aferenta rating-ului intern de client.
 - *Marja de dobanda* se calculeaza astfel incat sa acopere costul finantarii, cota de cheltuieli generale si administrative corespunzatoare, o marja a riscului de credit si, dupa caz, o cota de profit.
 - *Marja riscului de credit si cota de profit* se vor stabili in functie de evolutia structurii portofoliului de credite pe categorii de performanta financiara si grade de risc, precum si in concordanta cu prevederile privind rezultatul financiar al bancii din Planul de afaceri, Strategia generala, si/ sau Bugetul de venituri si cheltuieli.
 - *Marja de risc de credit* este partea din marja de dobanda (*spread*), componenta ratei de dobanda a creditului, care se stabileste in functie de bonitatea debitorului. Aceasta marja are drept scop acoperirea riscului de nerambursare a debitorului/ contrapartidei. Astfel, la credite avand rating-uri mai slabe se vor percepe marje de dobanzi mai mari, in vederea corelarii pretului plasamentului cu riscul individual aferent acestora din riscul de credit (ex: volumului provizioanelor de risc de credit, volumul pierderilor asteptate (EL)).

Pragul de la care riscul de credit este considerat semnificativ este reflectat prin limitele maxime de expunere si praguri de semnificatie (prezentate detaliat in Profilul de Risc al UniCredit Tiriac Bank), respectiv prin toleranta la risc, astfel:

- ✓ *Pe zone/ arii geografice*
- ✓ *Pe sectoare de activitate*
- ✓ *Pe categorii de contrapartida*
- ✓ *Pe tipuri de produse*
- ✓ *Pe tip de rezidenta*
- ✓ *Pe indicatori de credit etc.*

Limitele maxime de expunere la riscul de credit, respectiv pragul de la care un risc este considerat semnificativ sunt descrise detaliat in procedurile interne specifice de *“Definirea si evaluarea profilului de risc al UniCredit Tiriac Bank. Stabilirea si monitorizarea indicatorilor si limitelor de risc”*, care se constituie ca anexa si instrument tehnic de implementare a Strategiei de administrare a riscurilor.

Aceste limite sunt monitorizate periodic sau ori de cate ori este necesar de catre Divizia Risc si inaintate Comitetului de Administrare a Riscurilor si Consiliului de Supraveghere, dupa caz.

5.1.3 Procesele si procedurile specifice de administrare a riscului de credit

In vederea optimizarii administrarii interne a proceselor de creditare si a riscului de credit asociat, BANCA a implementat aplicatii automate de procesare si analiza a creditelor, care ii permit sa controleze si monitorizeze intregul proces de creditare, respectiv sa pastreze informatii importante privind factorii determinanti ai riscului de credit, utilizati ulterior in raportarile interne si in dezvoltarea si validarea modelelor interne de rating.

Politicile si procedurile referitoare la activitatea de creditare si riscul de credit sunt stabilite si implementate conform rolurilor si responsabilitatilor alocate astfel incat sa se asigure urmatoarele:

- mentinerea unor standarde sanatoase de creditare;
- monitorizarea si controlul riscului de credit;
- evaluarea corespunzatoare a noilor oportunitati de afaceri;
- identificarea si administrarea activelor "problema"

Procesele si procedurile specifice de administrare a riscului de credit definite la nivelul BANCII sunt diferite in functie de principalele componente ale riscului de credit si de faza procesului de creditare, astfel:

- A. Proceduri de administrare a riscurilor in faza de acordare a creditelor
- B. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului de nerambursare
- C. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului de decontare
- D. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului de concentrare
- E. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului rezidual
- F. Procese specifice de gestionare a activelor problema
- G. Procese specifice de gestionare a activelor neperformante

A. Proceduri de administrare a riscurilor in faza de acordare a creditelor

Prin procedurile specifice fazei de acordare a creditelor BANCA, urmareste evaluarea corecta a bonitatii clientilor si alegerea potrivita a structurilor de creditare in scopul diminuarii si limitarii timpuriei a riscului de neplata, avand de asemenea in vedere, deasemenea, riscul de concentrare si riscul rezidual.

BANCA acorda imprumuturi si le administreaza prin Centrala (Head Office) si prin sucursalele sale de pe teritoriul tarii.

Primirea solicitarilor de credit, analiza, studierea si acordarea imprumuturilor sunt facute de sucursalele care se afla in aceeasi regiune sau cel mai aproape de locul autoritatii fiscale unde clientul isi are sediul inregistrat.

Propunerile de credit sunt supuse analizei fiecarei entitati din cadrul Fluxului de Aprobare a Creditelor, decizia fiind luata de nivelul competent de aprobare.

Procesul de evaluare si decizie aferent unei propuneri de credit include doua etape principale:

Prima etapa se refera la colectarea informatiei, structurarea propunerii de creditare (structurarea propunerii include si finalizarea evaluarii clientului si a tranzactiei), colectarea opiniilor referitoare la propunerea de credit de la directiile specializate din centrala (printre care si opinia juridica) si este efectuata in principal de entitatea care sustine/ propune aplicatia de credit.

A doua etapa este cea aferenta evaluarii si luarii deciziei, care implica in principal entitatile de opinie, entitatile cu drept de vot si de aprobare.

Procesul de evaluare a riscului de credit si luare a deciziei de creditare

Evaluarea fezabilitatii unei finantari este realizata pe baza analizei riscurilor referitoare la: debitor, tranzactie, garantiile furnizate.

Eligibilitatea debitorilor si cea a tranzactiilor propuse spre finantare sunt determinate de un set de criterii minimale:

- Compatibilitatea destinatiei creditului cu cele prevazute de normele interne si strategiile de afaceri si risc de credit;
- Existenta sursei de rambursare;
- Integritatea si reputatia clientului care solicita creditul;
- Profilul de risc curent al imprumutatului, garantiile prezentate precum si senzitivitatea garantiilor si a capacitatii sale de plata la evolutiile economice si cele ale pietei;
- Istoricul serviciului datoriei si capacitatea curenta si viitoare de a rambursa, bazate pe evolutia veniturilor personale, in cazul persoanelor fizice, si a indicatorilor financiari si cash flow previzionat, pentru persoanele juridice;
- Capacitatea legala a imprumutatului de a-si asuma obligatii;
- Experienta in afaceri a imprumutatului.
- Termenii si conditiile propuse in contractul de creditare, inclusiv clauzele destinate sa limiteze modificarile in profilul de risc viitor al contrapartidei.

De asemenea, in cadrul procesului de evaluare a riscului de credit, BANCA are in vedere identificarea, evidenta, codificarea si monitorizarea fiecarui grup de persoane care reprezinta un singur debitor, conform procedurilor si normelor interne si a normelor legale in vigoare.

In vederea prevenirii intrarii BANCII in relatii de afaceri cu persoane implicate in activitati frauduloase si alte activitati de natura infractionala, BANCA aplica politici si programe stricte de cunoastere a clientelei, in conformitate cu normele interne specifice, emise in conformitate cu reglementarile BNR.

In ceea ce priveste garantiile furnizate, BANCA urmareste:

- Posibilitatea legala de a executa garantiile;
- Capacitatea de executare si valorificare a garantiilor intr-un termen cat mai scurt.

Garantiile aduse si acceptate de BANCA in procesul de creditare sunt definite prin normele interne specifice in concordanta cu prevederile BNR.

La acordarea creditelor se va avea in vedere principiul conform caruia prima sursa de rambursare a creditului isi are originea in capacitatea imprumutatului de a genera lichiditati, garantiile aduse constituind intodeauna ultima sursa de rambursare a creditului si de plata a dobanzilor/comisioanelor aferente.

In procesul de evaluare a riscului de credit se va avea in vedere alegerea structurii corecte de creditare si stabilirea unor conditii contractuale corespunzatoare.

B. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului de nerambursare

Riscul de nerambursare (*Default risk*) reprezinta riscul ca o contrapartida care inregistreaza o expunere fata de BANCA sa nu-si poata onora la timp obligatiile scadente conform prevederilor contractuale, fiind cea mai importanta componenta a riscului de credit.

In vederea diminuarii si prevenirii riscului de nerambursare, se au in vedere urmatoarele:

- Contactul cu imprumutatul, inclusiv vizite la sediul/ locul in care isi desfasoara activitatea;
- Creditele sunt revizuite periodic, pana la maturitatea acestora. Procesul de verificare periodica este realizat la nivel de grup de debitori si condus de catre sucursala in relatie cu debitorul cel mai important din grup;
- Procesul de verificare periodica este desfasurat chiar si atunci cand clasificarea riscului imprumutului/ companiei nu s-a modificat pe parcursul unui an, ori s-a imbunatatit si ori de cate ori caracteristicile principale ale unui imprumut se modifica;
- Monitorizarea permanenta a indeplinirii obligatiilor si a conditiilor asumate prin contractele de creditare;
- Monitorizarea rulajului din conturile imprumutatului si verificarea indeplinirii conditiilor contractelor aferente;
- Analizarea periodica a documentelor de raportare, a situatiilor financiare si a altor documente ale imprumutatului.
- Analiza periodica a performantei clientului si a informatiilor de ordin calitativ si incadrarea in categoria de rating si in categoria de clasificare corespunzatoare, in conformitate cu prevederile legale in vigoare, cu normele si procedurile interne pe baza informatiilor financiare si a celor de ordin calitativ;
- Clasificarea expunerilor in categorii de risc si constituirea de provizioane specific de risc de credit;
- In cazul aparitiei restantelor la plata, clientii sunt notificati si se incearca recuperarea sumelor datorate;
- Imbunatatirea continua a proceselor de monitorizare si colectare a creditelor restante;
- Alte actiuni necesare fiecarui caz in parte, inclusiv consultarea informatiilor oferite de entitati autorizate din Romania, precum Cetrala Riscurilor Bancare, Centrala Incidentelor de Plati., Biroul de Credite etc.;
- Verificarea periodica a garantiilor cu scopul de a asigura: Cantitatea garantiilor, Valoarea garantiilor, Calitatea garantiilor, Conditile de depozitare;
- Atunci cand sunt descoperite abateri de la termenii din contracte sau deteriorari ale situatiei financiare si solvabilitatii imprumutatilor, BANCA propune imprumutatului o serie de masuri pentru eliminarea motivelor care au condus la aceste abateri/deteriorari;
In cazul in care imprumutatul nu intreprinde masurile recomandate de BANCA si/ sau nu apar rezultatele favorabile, BANCA poate:
 - Modifica termenii contractuali prin consimtamant mutual cu clientul;
 - Limita sau stopa temporar utilizarile viitoare ale imprumutului;
 - Lua masuri pentru diminuarea sumei imprumutate pana la nivelul sumei utilizate;
 - Inceperea executarii creantelor si colectarea lor prin executare silita etc.

C. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului de decontare

Aceasta componenta a riscului de credit reprezinta posibilitatea ca decontarea sau clearingul unei tranzactii sa esueze si apare ori de cate ori schimbul de numerar, de titluri si/ sau alte active nu este simultan. In general, riscul de decontare nu este aferent debitorului, dar este indus de contrapartide - banci si alte institutii financiare ce au obligatia efectuarii unei decontari sau plati in favoarea BANCII.

Factorii care pot duce la producerea unui astfel de risc sunt:

1. Incapacitatea temporara sau definitiva a contrapartidei de a efectua plata/ decontarea;
2. Factori economici, politici si sociali care pot duce la blocarea sau intreruperea efectuării decontarilor între contrapartide diferite;
3. Factori legati de sistemul informatic si securitatea acestuia si care nu mai permit efectuarea decontarilor.

Masurile de control a acestui tip de risc sunt, in principal, urmatoarele:

- Anual sunt stabilite limite de lucru globale, pe institutii rezidente si nerezidente, avand in vedere ratingul contrapartidei, bonitatea si reputatia acesteia;
- Limitele de lucru sunt supuse aprobarii organelor de conducere ale BANCII, respectiv comitetelor specializate cu responsabilitati pe aceasta linie conform Regulamentului de Organizare si Functionare al BANCII;
- Limitele sunt revizuite in sensul diminuarii/cresterii ori de cate ori se considera necesar, astfel incat sa nu fie afectata activitatea BANCII in mod negativ;
- Se urmareste si cuantifica nivelul expunerilor fata de contrapartide - banci si alte institutii financiare, urmarindu-se diversificarea expunerilor.

D. Proceduri de prevenire si diminuare a riscului de concentrare

O alta componenta a riscului de credit, *riscul de concentrare* este reprezentat de expunerea BANCII pe sectoare de activitate, categorii de debitori, produse de creditare, arie geografica, valuta etc.

Tinand cont de strategia BANCII privind dezvoltarea activitatii de creditare, precum si de necesitatea detinerii unui portofoliu de credite echilibrat, deopotriva corporate si retail, pentru managementul riscului de concentrare se au in vedere urmatoarele:

- Pentru a preveni concentrarea riscului pe un sector de activitate, se stabilesc si monitorizeaza permanent limitele de expunere la riscul de credit, expunerea aferenta sectoarelor de activitate ca procent din totalul portofoliului de credit;
- Sunt stabilite limite de expunere pe categorii de produse - pentru clienti retail si/ sau corporate, urmarindu-se o distributie echilibrata a acestora in structura totala a portofoliului de credite al BANCII;
- Pe masura dezvoltarii sistemului intern de rating pentru clienti, vor fi stabilite limite de expunere pe categorii de rating;
- Expunerile fata de contrapartide care depasesc limita de 10% din fondurile proprii ale BANCII, sunt monitorizate si raportate organelor de conducere si Directiei Supraveghere din cadrul Bancii Nationale a Romaniei;
- Se urmareste corelarea surselor si plasamentelor in credite din punct de vedere al valutei disponibile si concentrarea expunerilor din credite pe valute de acordare;
- Se urmareste si analizeaza structura creditelor pe termene de acordare, in stransa corelatie cu maturitatea surselor atrase;
- In ceea ce priveste riscul de concentrare geografica, BANCA urmareste minimizarea riscurilor generate de riscul de tara prin aplicarea urmatoarelor prevederi:
 - ✓ Riscul de tara (ratingul suveran) - se va atribui ratingul de tara stabilit de societati de rating recunoscute (precum Moody's, Standard&Poor's, Fitch).
 - ✓ Ca parte a riscului de tara, se analizeaza riscul de transfer, atasat activitatilor derulate de BANCA in care obligatia contrapartidei nu este exprimata in moneda locala a acesteia (confirmarea acreditivelor de export, confirmarea scrisorilor de garantie emise de banci din strainatate, scontarea/ forfetarea titlurilor de credit,

atragera si plasarea de depozite in valuta, schimburi valutare etc.).

- ✓ In cazul in care se vor inregistra expuneri fata de contrapartide din alte tari se vor analiza conditiile macroeconomice, politice, sociale si de orice alta natura din tara de rezidenta a contrapartidei.
- ✓ Rezultatele acestor evaluari vor fi folosite, atat in activitatea de creditare si garantare, cat si pentru alte categorii de operatiuni cu contrapartide din strainatate (tranzactionare de instrumente financiare, constituire de depozite etc.).

De asemenea, cu privire la riscul de concentrare geografica, BANCA stabileste si monitorizeaza limitele de expunere pe zone geografice.

In cazul in care in urma activitatii de monitorizare sunt identificate elemente susceptibile a da nastere la disfunctionalitati, BANCA stabileste luarea a cel putin uneia dintre urmatoarele masuri:

- a) revizuirea detaliata a mediului de risc intr-un sector specific;
- b) derularea de simulari de criza si de analize pe baza de scenarii suplimentare;
- c) revizuirea in profunzime a performantei economice a imprumutatilor;
- d) revizuirea nivelurilor de aprobare pentru noi activitati; sau
- e) revizuirea periodica a tehnicilor de diminuare a riscului, a valorii lor si a posibilitatilor de executare a acestora.

E. Proceduri de diminuare a riscului rezidual

Pe masura folosirii tehnicilor de diminuare a riscului de credit (CRM) in vederea reducerii expunerii la riscul de credit, pot aparea riscuri inerente care sa determine o eficienta mai scazuta a acestor tehnici. Astfel, acest risc rezidual (precum: riscul de documentatie, legal sau de lichiditate), poate include, fara a fi limitativ:

- imposibilitatea de a evalua si executa intr-un timp rezonabil, garantiile cesionate in favoarea bancii (in caz de default al contrapartidei);
- refuzul sau intarzierea la plata a garantului;
- ineficienta documentatiei.

In vederea maximizarii eficientei folosirii tehnicilor proprii de diminuare a riscului de credit, respectiv in vederea minimizarii riscului rezidual aferent, BANCA utilizeaza valorile juste ale garantiilor reale si coeficienti de ajustare a garantiilor corespunzatori riscului de depreciere a valorii acestora, stabilite prin proceduri si norme specifice la nivelul BANCII.

F. Procese specifice de gestionare a activelor problema

UniCredit Tiriace Bank revizuieste periodic activele problema, atat la nivel individual, cat si la nivel de portofoliu pentru creditele cu caracteristici omogene.

Administrarea activelor problema se realizeaza prin:

- activitati de analiza a clientilor si propunerea un plan de actiune (atunci cand este cazul). Scopul analizei si a planului de actiune este de a diminua riscurile bancii intr-o faza incipienta si de a preveni, daca este posibil, noi evenimente negative
- activitati de inlocuire a expunerilor existente, exclusiv in acele situatii in care BANCA va considera ca poate evita starea de nerambursare a debitorului.

Scopul activitatilor de inlocuire a expunerilor existente este:

- evitarea pierderii parțiale sau totale de către BANCA prin neplata creditului,

- aplicarea unui tratament care sa permita transferul creditului inapoi pentru gestionarea standard

G.Procese specifice de gestionare a activelor neperformante

Administrarea, respectiv recuperarea si diminuarea pierderilor asociate activelor neperformante, este realizata in cadrul Departamentelor specializate de Recuperare si Restructurare credite din cadrul Diviziei Risc, acestea fiind guvernate de proceduri interne de lucru specifice care vizeaza cu precadere urmatoarele aspecte:

- reglementarea procesului specific de restructurare si recuperare a creditelor neperformante in functie de tipul clientilor;
- luarea de decizii referitoare la cazurile de insolventa sau litigii cu debitorii;
- raportarea periodica catre diferite niveluri de raportare cu privire la portofoliul de credite neperformante, precum si a recuperarilor efectuate lunar;
- alocarea de rezerve de risc de credit sub forma provizioanelor de risc individuale.

5.1.4 Structura si organizarea functiei de gestionare a riscului de credit

A. Structura functiei de gestionare a riscului de credit

Activitatile curente de evaluare si prevenire a riscului de credit, sunt derulate in cadrul departamentelor specializate din cadrul Diviziei Risc:

- Directia Management Risc de Credit
- Departament Control Risc
- Directia Analiza Risc Credite Retail
- Directia Analiza Risc Credite Corporate
- Directia Suport Risc de Credit
- Directia Recuperare Creante si Prevenire Frauda

B. Alocarea responsabilitatilor in cadrul procesului intern de creditare si gestionare a riscului de credit

Organizarea si gestionarea riscului de credit are in vedere o repartizare corespunzatoare a atributiilor astfel incat sa fie asigurate cerintele Basel II privind separarea responsabilitatilor in procesul creditare cu privire la analiza riscului de credit, precum si evitarea alocarii de responsabilitati care sa conduca la conflicte de interese.

Astfel, responsabilitatile in cadrul procesului intern de creditare sunt alocate dupa cum urmeaza:

- **Manager Relatii cu Clientii (Relationship Manager)** cu competente pentru: interfata cu clientul, colectarea datelor si informatiilor relevante, negociere, pregatirea aplicatiei de credit, propunerea privind structura tranzactiei si pretul;
- **Analist Financiar/ Relationship Manager** cu competente in: determinarea ratingului clientului in baza documentelor financiare prezentate de client si a informatiilor calitative definite in modelul intern de rating;

- **Manager de Risc** cu competente pentru: evaluarea tranzactiei, evaluarea performantelor clientului (financiare si calitative), evaluarea pachetului de garantii (determinarea gradului de acoperire), verificarea aplicatiei de credit si a propunerii privind structura tranzactiei, precum si aprobarea ratingului final.
- **Ofiter Juridic:** responsabil pentru evaluarea documentatiei necesare redactarii contractului de credit si a documentelor anexe (de exemplu contracte de garantare), redactarea contractelor si emiterea de opinii juridice.
- **Administrator Credite:** responsabil cu inregistrarea tranzactiilor in sistemul informatic al BANCII in conformitate cu clauzele contractului de credit si a documentelor anexe;
- **Ofiter Monitorizare:** urmareste ideplinirea conditiilor contractului de credit si a documentelor anexe, urmareste plata ratelor de credit la data scadenta, urmareste aparitia unor eventuale semnale de alarma, actioneaza si ia masuri in cazul in care acestea sunt identificate, verifica utilizarea creditului;
- **Analist Raportari Risc:** responsabil pentru monitorizarea si evaluarea performantei portofoliului de credite din punct de vedere al riscului de credit asociat si raportarea informatiilor de risc de credit relevante, catre structurile interne si externe;
- **Analist Risc Strategic:** responsabil pentru definirea, avizarea si supunerea spre aprobare si implementare a strategiilor, profilului, politicilor si proceselor specifice de risc de credit, procedurilor aferente ariei de risc de credit precum si a parametrilor produselor de creditare si a proceselor de creditare; dezvoltarea si validarea modelelor de rating pentru analiza riscului de credit, definirea proceselor de adecvare a capitalului la riscul de credit, sprijinirea departamentelor in definirea produselor de creditare/ a serviciilor acordate clientilor, precum si pentru controlul asupra performantei si eficientei procesului de creditare.

5.1.5 Sfera de cuprindere si tipul sistemelor de raportare si evaluare a riscului de credit

A. Tratamentul si evaluarea riscului de credit

In vederea evaluarii pe baze prudentiale a expunerii la riscul de credit, la nivelul BANCII au fost implementate sisteme de rating si scoring cu ajutorul carora se realizeaza clasificarea expunerilor pe baza evaluarii riscului de credit asociat debitorilor, prin raportare la o scala generala de evaluare a riscului de nerambursare.

De asemenea, in contextul proiectului de implementare a abordarii avansate privind determinarea cerintei minime de capital pentru riscul de credit conform acordului Basel II, UniCredit Tiriak Bank, sub coordonarea Grupului, a finalizat o serie de initiative privind implementarea de noi sisteme de evaluare a riscului de credit (inclusiv a riscului de nerambursare), pentru estimarea parametrilor de risc (PD, LGD si EAD), precum si de validare a sistemelor de rating si scoring utilizate in prezent la nivelul BANCII.

Ratingurile interne si probabilitatea de default joaca un rol esential in intreg procesul de management al riscului de credit in UniCredit Tiriak Bank.

Evaluarea ratingului este parte importanta a procesului de aprobare a creditelor. Toleranta la risc de credit are in vedere limitarea acordarii creditelor pe clase de rating/ scoring. Astfel, nu se acorda credite clientilor cu rating/scoring neperformant conform clasificarii interne.

Ulterior, pe parcursul ciclului de viata al creditului, informatia de rating este o parte importanta in monitorizare, precum si in restructurare si procesul de derulare a creditelor neperformante.

Cadrul de raportare de risc si de management al portofoliului este centrat pe rating (in completarea informatiei referitoare la serviciul datoriei).

Ratingurile si probabilitatile de default aferente reprezinta elementul de baza in metodologia de provizionare IFRS pentru clientii persoane juridice.

Sistemele interne de rating utilizate pentru estimarea probabilitatii de nerambursare asociate debitorilor sunt diferite in functie de segmentarea internă a portofoliului, astfel:

- **Pentru clientii “corporate”** ratingul este determinat pe baza modelelor interne de rating specifice pentru fiecare sub-segment semnificativ de risc.

Aceste modele de evaluare permit determinarea ratingului prin luarea in considerare, atat a factorilor cantitativi (indicatorii financiari), cat si a factorilor calitativi (informatii despre management, istoricul societatii, pozitia in piata etc.) relevante pentru clientii de tip multinationale, corporate mijlocii si mari, real estate, precum si a elementelor specifice tranzactiilor de tip real estate in cazul finantarilor real estate specializate. In cursul anului 2010, BANCA a realizat o doua validare a modelului de rating specific pentru clientii corporate mari si mijlocii pe date din portofoliul local, rezultatele validarii determinand un proces de recalibrare a modelului. Modelul de rating astfel recalibrat la nivelul portofoliului local, pentru clientii corporate mari si mijlocii, este implementat in cadrul unui sistem automatizat de rating integrat cu solutia automata de gestionare si analiza a aplicatiilor de credit specifica clientilor corporate, care faciliteaza nu numai calculul ratingului, dar si stocarea datelor relevante pentru procesul de rating. Tot in aceasta solutie automata de gestionare si analiza a aplicatiilor de credit specifica clientilor corporate, in cursul anului 2010, a fost implementat si procesul de transfer de risc asupra garantilor.

- Tot in 2010, BANCA a finalizat implementarea unui sistem automat de rating destinat analizei finantarilor specializate de proiecte real estate, sistem care este integrat cu solutia automata de gestionare si analiza a aplicatiilor de credit specifica clientilor corporate, efectuand totodata si o prima validare a acestui model, pe date din portofoliul local. Tot in cadrul acestei solutii automate de gestionare si analiza, au fost implementate modele noi de rating pentru analiza clientilor real estate in functie de tipul activitatii predominante – dezvoltatori real estate, investitori real estate.

Nu in ultimul rand, in 2010 BANCA a finalizat proiectul de implementare a interfetelor automate pentru preluarea ratingurilor clientilor multinationali de la nivel de Grup (Group Wide Multinational customers), care asigura evaluarea unitara la nivelul Grupului a acestora.

- **Pentru clientii “small business”** este utilizat un sistem intern de scoring specific dezvoltat pe baza portofoliului local incepand cu anul 2010, care ia in considerare in evaluarea riscului de nerambursare o serie de factori cantitativi reprezentativi pentru acest segment, precum si informatii calitative specifice. Modelul de scoring este implementat in cadrul unui sistem automat de rating care permite gestionarea aplicatiilor de credit si pastrarea istoricului relevant de date.
- **Pentru clientii persoane fizice** se foloseste un model de scoring al aplicatiilor de credit (cu doua componente separate: pentru finantarile revolving si cele non-revolving) integrat in cadrul unui sistem automat de scoring care include un modul de gestionare a fluxului de aprobare a expunerilor. Acest model de scoring ia in considerare atat factori calitativi (precum varsta, situatie familiala, proprietati detinute, profesie, vechime in munca, pregatire educationala etc.), cat si factori cantitativi privind veniturile debitorilor.

Astfel, pentru fiecare aplicatie de credit, debitorului persoana fizica i se aplica scoringul, care determina incadrarea acestuia in zone de risc.

Scoringul este re-calculat (revizuit) ori de cate ori clientul solicita un nou produs de creditare, dar si atunci cand exista elemente care indica/ pot indica o depreciere/ apreciere a ratingului atribuit.

BANCA va accepta expuneri din credite acordate persoanelor fizice diferite în funcție de riscul asociat clientului și tipul tranzacției/ produsului.

Ratingul astfel determinat este revizuit și actualizat periodic, dar și ori de câte ori BANCA deține informații relevante despre factorii ce pot afecta aprecierea corectă a riscului de credit.

B. Sistemul intern de raportare a riscului de credit

BANCA are implementat un proces intern de raportare periodică cu privire la aspecte legate de riscul de credit, atât către entitățile interne ale băncii, cât și față de autoritatea externă de supraveghere, astfel:

- **Raportări către Grup**
 - Trimestrial - Raport cu informații privind expunerile, provizioanele, gradul de acoperire cu provizioane per total și pe tipuri de clienți (Corporate, SME, PI), credite neperformante (NPL) pe industrie;
 - Lunar - raport cu privire la calitatea activelor împartite pe categorii de clasificare, conform prevederilor grupului și standardelor de provizionare internaționale (IFRS);
 - Lunar - raport privind provizioanele de risc aferente pierderii generate de riscul de credit previzibil (calculate conform standardelor IFRS).
- **Raport către Consiliul de Administrație**
 - Trimestrial – prezentare privind structura portofoliului din punct de vedere al riscului de credit asociat, precum și măsurile de diminuare a riscului de credit, inclusiv privind valoarea provizioanelor de risc alocate pe categorii de clienți.
- **Raportări către Comitetul de Administrare a Riscurilor și Directorat**
 - Semestrial - raport cu privire la profilul de risc al băncii;
 - Trimestrial - raport cu privire la limitele și indicatorii specifici de risc de credit (limite aferente creditelor restante, credite neplătite, totalul creditelor neperformante pentru clienții Corporate, persoane fizice și pe fiecare sucursală).
- **Raportări către Banca Națională a României conform cerințelor specifice legale de raportare cu privire la riscul de credit.**

În ceea ce privește situația creditelor neperformante departamentele de Recuperări și Restructurări Credite, din cadrul divizei de risc întocmesc periodic:

- Rapoarte lunare cu privire la portofoliul de credite neperformante aflate în afara bilanțului, precum și a recuperărilor efectuate în perioada de raportare
- Rapoarte lunare de portofoliu, precum și a recuperărilor efectuate în perioada de raportare

În vederea îmbunătățirii controlului intern aferent activităților de raportare, în anul 2010 au fost aduse îmbunătățiri planului de implementare a proiectului interdepartamental (DataWarehouse Implementation) cu scopul de a crea modalități automate de verificare și control asupra unei arii vaste de raportări, precum și de a îmbunătăți considerabil accesul la informații în vederea eficientizării procesului decizional.

5.1.6 Politici de acoperire si diminuare a riscului de credit (inclusiv strategii si procese de control a eficacitatii)

A. Acoperirea si diminuarea riscului de credit

La nivelul BANCII acoperirea si diminuarea riscului de credit este asigurata prin:

1. Diminuarea riscului de credit prin adecvarea procedurilor, politicilor si instrumentelor de administrare a riscului de credit, astfel:

- ✓ Solicitarea de documente justificative complete si adecvate de la clienti in functie de tipul finantarii si de riscul asociat acestuia;
- ✓ Utilizarea de sisteme de rating si scoring pentru evaluarea bonitatii clientilor prin prisma probabilitatii de nerambursare asociate, respectiv asumarea de expuneri de credit fata de contrapartide cu rating situat deasupra unui prag intern de acceptabilitate din punct de vedere al riscului de nerambursare asociat. Analiza ratingului/ scorului clientilor, realizata prin sistemele interne de evaluare, este elementul de baza in cuantificarea riscului de credit;
- ✓ Revizuirea periodica a facilitatilor de credit, inclusiv a ratingului debitorilor;
- ✓ Monitorizarea continua a portofoliului de credite. In acest scop, BANCA utilizeaza sisteme de monitorizare si colectare a creditelor restante specifice pentru clientii persoane fizice, respectiv pentru persoanele juridice;
- ✓ Definirea si implementarea unor politici si proceduri de creditare complete si adecvate cu prevederile legale in vigoare si cu apetitul la risc asumat de catre BANCA;
- ✓ Validarea parametrilor standard ai produselor de creditare de catre divizia Management Risc de credit a Bancii.

2. Acoperirea prin garantii a expunerilor, astfel:

- ✓ Expunerile din credite vor fi acoperite cu garantii, dupa caz, prin utilizarea de garantiilor personale si/ sau reale;
- ✓ Printre garantiile acceptate de BANCA in diminuarea riscului de credite se numara: ipoteci asupra proprietatilor imobiliare; gaj pe bunuri mobile; cesiuni de creante; cesiuni de titluri de capital, garantii financiare etc.;
- ✓ BANCA poate apela si la alte tehnici de acoperire cu garantii precum: instrumente derivate de credit; compensare bilantiera acorduri cadru de compensare;
- ✓ In functie de abordarea aplicata pentru determinarea cerintei minime de capital (Abordarea Standard), BANCA considera garantiile eligibile conform prevederilor legale in vigoare, in vederea diminuarii riscului de credit considerat in calculul activelor ponderate la risc;
- ✓ In scopul diminuarii riscului rezidual BANCA aplica coeficienti de ajustare a valorii garantiilor. Acesti coeficienti de ajustare reflecta:
 - posibile fluctuatii nefavorabile in valoarea garantiilor ocazionate de miscarile pietei;
 - gradul de risc asociat garantiei respective determinat de: capacitatea de executare a garantiei; certitudinea legala, lichiditatea garantiei respective etc.

3. In cazul in care expunerile (sau portiuni din expunere) nu sunt colateralizate, acoperirea si diminuarea riscului de credit asociat expunerii se realizeaza prin:

- ✓ Constituirea unor rezerve pentru riscul de credit sub forma de:

- rezerve constituite pe baze individuale pentru creditele neperformante aflate in stare de nerambusare, reglementate prin metodologia interna
- rezerve de risc de credit pentru pierderile asteptate asociate portofoliului de credite performante, reglementate prin metodologia interna
- provizioane specifice de risc de credit pentru acoperirea si diminuarea pierderilor previzibile asociate, conform reglementarilor BNR in vigoare
- ✓ Constituirea de rezerve generale de risc in vederea acoperirii si diminuarii pierderilor neasteptate generate de riscul de credit, conform prevederilor BASEL II referitoare la determinarea cerintei minime de capital potrivit abordarii STANDARD, in concordanta cu cerintele BNR – CNVM din Regulamentul nr. 14/ 19/ 2006 privind tratamentul riscului de credit in cadrul abordarii standard, pentru institutii de credit si firme de investitii;
- ✓ Acoperirea riscului de credit prin marja de risc de credit, care ia in considerare atat riscul asociat clientului cat si riscul de tranzactie;
- ✓ Reducerea (mitigarea) riscului de credit prin apelarea la tehnici de hedging (acoperire) a riscului de credit.

B. Control intern

Procesul de imbunatatire a sistemului de control intern constituie, in continuare, o prioritate a conducerii bancii, deciziile, recomandarile, constatarile entitatilor/ persoanelor responsabile constituind puncte de plecare pentru actiunile de consolidare ale controlului.

Pentru derularea activitatii in conditii de eficienta si eficacitate, controlul intern din cadrul Bancii se exercita pe parcursul diferitelor etape ale desfasurarii activitatilor, atat la nivelul fiecărei activitati, cat si de catre entitati separate, specializate, din interiorul Bancii.

Controlul intern exercitat la nivelul activitatilor operationale, se realizeaza, de regula, in mod preventiv, conform procedurilor specifice, prin validarea/ autorizarea de catre persoane responsabile cu verificarea diferitelor tranzactii, anterior inregistrarii acestora in sistemul informatic al bancii sau ulterior, prin verificarea rapoartelor prevazute de procedurile specifice.

In ceea ce priveste controlul eficientei procedurilor, politicilor si instrumentelor de administrare a riscului de credit acesta este asigurat prin:

- validarea periodica, cel putin anuala, a sistemelor de rating folosite la evaluarea riscului de credit – inclusiv a proceselor de rating aplicate;
- realizarea periodica de analize detaliate asupra intregului portofoliu de credite si garantii;
- revizuirea periodica a procesului de creditare si de evaluare a riscului de credit in scopul adecvarii acestuia la dimensiunea, complexitatea activitatii, strategia de dezvoltare si nu in ultimul rand la reglementarile legale in vigoare;
- in vederea asigurarii controlului si evaluarii eficacitatii proceselor de administrare a riscurilor, BANCA poate mobiliza in orice moment persoane competente pentru efectuarea de controale interne.

In anul 2010, departamentul Control Intern a desfasurat o activitate specifica de control intern al riscului de credit, pe baza independenta si continua, ca si parte a procesului intern de administrare a riscului. Acesta este menit sa asigure respectarea conformitatii procesului de creditare cu politica si procedurile de risc de credit si indeplinirea parametrilor de calitate prevazuti pentru portofoliul de credite al bancii. Procesul de control intern al riscului de credit este concentrat pe verificarea la nivelul fiecărei linii de business, Retail si Corporate, a fiecarui tip de proces: aprobare, acordare credit si monitorizare post-aprobare pana la rambursarea integrala a creditelor, urmarindu-se urmatorul flux:

- a) Activitatea de planificare, inclusiv verificari ad-hoc;
- b) Examinarea si evaluarea informatiilor relevante;
- c) Propunerea de actiuni corective si urmarirea punerii lor in aplicare;
- d) Informarea unitatilor / managerilor implicati cu privire la rezultatele controlului - rapoarte de vizite in sucursale;
- e) Propunere de actiuni preventive si urmarirea punerii lor in aplicare;
- f) Monitorizarea activitatii zilnice a controlului intern al riscului de credit (nivelul 1 de control).

Obiectivele activitatii de control intern al riscului de credit se concentreaza pe imbunatatirea calitatii activitatii de creditare, incluzand procesele si fluxurile, precum si furnizarea unei evaluari profesionale a profilului de risc al fiecarei sucursale. Pe langa analiza periodica a indicatorilor de administrare a riscului de credit, evaluarea facuta de dept Control Intern al riscului de credit are scopul de a oferi, pentru fiecare sucursala, un instrument de masurare obiectiva bazat pe principiile managementului total al calitatii. Prin rapoartele de control intern al riscului de credit este prezentata fiecare sucursala in functie de clasificarea riscului de credit rezultata in urma verificarilor efectuate de catre echipa de control intern.

Astfel, la nivelul BANCII, respectiv sub coordonarea Directiei Management Risc de Credit, s-au desfasurat activitati necesare pentru imbunatatirea sistemelor de control intern astfel:

- Imbunatatirea sistemelor informatice pentru colectarea si raportarea corespunzatoare a datelor;
- Imbunatatirea sistemelor, procedurilor si proceselor interne privind aplicarea abordarii standard Basel II;
- Realizarea de noi simulari de tip „stress test” asupra portofoliului de credite tinand cont de conditiile macroeconomice si analizele interne ale bancii.
- Modificarea procedurilor interne referitoare la modalitatile de clasificare a creditelor acordate clientelei si aprobarea acestora de catre Banca Nationala a Romaniei;
- Revizuirea profilului de risc si a strategiei de risc a bancii in contextul economic actual;
- Imbunatatirea si revizuirea procedurilor interne cu privire la evaluarea si monitorizarea garantiilor
- In vederea asigurarii cadrului adecvat al controlului intern, a avut loc imbunatatirea proceselor de raportare periodica si a instructiunilor de lucru pentru intocmirea tuturor raportarilor, astfel incat acestea sa includa informatii referitoare la procesele tehnice, verificarile si corectiile efectuate.

2. Determinarea provizioanelor specifice de risc de credit

Abordari si metode aplicate pentru determinarea provizioanelor specifice de risc de credit

In vederea acoperirii unor pierderi potentiale din credite si plasamente, BANCA constituie provizioane de risc in conformitate cu prevederile normelor BNR in vigoare.

Astfel, in scopul determinarii nivelului de provizionare, expunerile din credite sunt clasificate pe baza urmatoarelor elemente:

- categoria de performanta a debitorilor;
- serviciul datoriei (numarul de zile de intarziere la plata);
- initierea de proceduri judiciare.

Prin performanta financiara se reflecta potentialul economic si soliditatea financiara a unui debitor, determinata in urma analizei unui ansamblu de factori calitativi si cantitativi.

Categoriile de performanta financiara sunt notate de la A la E, in ordinea descrescatoare a calitatii acesteia.

Categoria de performanta a debitorilor, utilizata in determinarea clasei de risc conform cu normele BNR de provizionare, este determinata pe baza sistemelor/ metodologiilor interne de evaluare, luand in considerare factori calitativi si cantitativi, astfel:

1) Pentru persoane juridice (companii, institutii publice si alte persoane juridice):

Stabilirea categoriei de performanta se realizeaza conform unei metodologii interne, pe baza datelor cuprinse in situatiile financiare ale debitorului,

2) Pentru persoane fizice

Stabilirea performantei financiare se realizeaza pe baza scorului calculat prin modelul intern de evaluare a persoanelor fizice.

Incadrarea unui client in una dintre categoriile de performanta va reflecta riscul de credit al debitorului respectiv.

Prin serviciul datoriei se intelege capacitatea debitorului de a-si onora datoria la scadenta, exprimata ca numar de zile de intarziere la plata de la data scadentei.

Initierea de proceduri juridice reprezinta cel putin una din urmatoarele masuri de recuperare a creantelor:

1. darea de catre instanta a hotararii de deschidere a procedurii falimentului;
2. declansarea procedurii de executare silita fata de persoanele fizice sau juridice.

Provizioanele specifice de risc sunt determinate prin aplicarea coeficientilor de provizioane aferenti claselor de risc la valoarea expunerii ajustate in functie valoarea garantiilor eligibile disponibile. Eligibilitate garantiilor este stabilita in acord cu prevederile normelor BNR cu privire la constituirea provizioanelor specifice de risc.

3. Informatii cantitative privind riscul de credit si de diminuare a valorii creantei

Repartitia geografica a expunerilor, defalcata pe clasele principale de expuneri*
la nivel individual

(mii ron)

Zona geografica	31.12.2010				
	Societati	De tip retail	Garantate cu proprietati imobiliare	Administratii regionale sau autoritati locale	Elemente restante
Commercial Group 1	2.226.164,34	510.135,69	426.417,43	39.692,71	212.472,22
Commercial Group 2	2.152.828,18	383.520,96	388.941,65	173.130,79	175.601,92
Commercial Group 3	1.783.694,82	531.984,49	503.852,47	70.875,26	260.647,03
Commercial Group 4	8.866.900,44	741.523,62	1.109.887,53	295.078,22	611.321,76
TOTAL	15.029.587,78	2.167.164,76	2.429.099,08	578.776,98	1.260.042,93

* nu sunt incluse derivatele , clasele corporate si retail

Commercial Group 1 - Sud
Commercial Group 2 - Nord
Commercial Group 3 - Est
Commercial Group 4 - Bucuresti

Repartitia provizioanelor, a cheltuielilor cu provizioanele aferente perioadei si a elementelor restante pentru fiecare sector de activitate

la nivel individual

(mii ron)

Sector de activitate	31.12.2010		
	Provizioane aferente creditelor	Cheltuieli cu provizioanele aferente perioadei	Expuneri restante
Agricultura, industria alimentara	160.908,94	74.993,29	162.501,78
Energie	38.517,98	29.134,65	48.070,11
Transporturi	56.597,67	9.965,39	62.048,92
Constructii	238.293,45	117.382,98	317.782,87
Telecomunicatii	137.886,03	39.232,71	139.424,90
Tranzactii imobiliare	190.340,17	125.629,63	150.916,71
Institutii financiare	8.856,96	7.804,64	1.216,25
Holding	274,83	7,22	281,33
Persoane fizice	630.811,39	167.081,85	377.800,07
TOTAL	1.462.487,43	571.232,36	1.260.042,93

Valoarea totala a expunerilor dupa compensarea contabila, inainte de aplicarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit si valoarea expunerilor ponderate la risc la nivel consolidat

(mii ron)

RISC DE CREDIT SI CONTRAPARTIDA	31.12.2010	
	Expunere bruta	Expunere ponderata la risc
ABORDAREA STANDARD		
1.Administratii centrale sau banci centrale	7.168.784.633,16	-
2.Administratii regionale sau autoritati locale	579.453.359,36	235.420.934,34
3. Organisme administrative si entitati fara scop lucrativ	1.283,93	1.056,89
4. Banci multilaterale de dezvoltare	3.787.039,31	-
5. Institutii	1.746.445.915,34	510.109.296,82
6. Societati	15.008.283.863,62	10.413.633.433,85
7. De tip retail	2.345.977.582,14	1.454.703.915,76
8. Garantate cu proprietati imobiliare	2.429.027.919,54	838.218.792,50
9. Elemente restante	1.244.202.975,80	604.244.492,40
10. Elemente ce apartin categoriilor reglementate ca avand risc ridicat	100.818.037,83	124.665.168,83
11. Alte elemente	813.032.938,10	326.255.780,15
TOTAL	31.439.815.548,14	14.507.252.871,54

**Ajustari de valoare si provizioane defalcate pe clase de expuneri
la nivel consolidat**

(mii ron)

RISC DE CREDIT SI CONTRAPARTIDA	31.12.2010		
	Expunere bruta	Ajustari de valoare si provizioane	Expunere neta de ajustari de valoare si provizioane
ABORDAREA STANDARD			
1.Administratii centrale sau banci centrale	7.168.784.633,16	580.213,85	7.168.204.419,31
2.Administratii regionale sau autoritati locale	579.453.359,36	2.236.514,37	577.216.844,99
3. Organisme administrative si entitati fara scop lucrativ	1.283,93	227,04	1.056,89
4. Banci multilaterale de dezvoltare	3.787.039,31	-	3.787.039,31
5. Institutii	1.746.445.915,34	343.186,82	1.746.102.728,52
6. Societati	15.008.283.863,62	293.495.554,45	14.714.788.309,17
7. De tip retail	2.345.977.582,14	126.467.192,67	2.219.510.389,47
8. Garantate cu proprietati imobiliare	2.429.027.919,54	28.821.974,11	2.400.205.945,43
9. Elemente restante	1.244.202.975,80	625.857.843,33	618.345.132,48
10. Elemente ce apartin categoriilor reglementate ca avand risc ridicat	100.818.037,83	15.314.546,87	85.503.490,96
11. Alte elemente	813.032.938,10	237.482.997,28	575.549.940,82
TOTAL	31.439.815.548,14	1.330.600.250,79	30.109.215.297,36

* sunt incluse toate provizioanele raportate la BNR in Corep, nu doar cele de risc de credit

**Repartitia geografica a creditelor si angajamentelor extrabilantiere acordate clientelei
clasificate in functie de performanta
la nivel individual**

(mil ron)

Expunere/ Zona geografica	31.12.2010											
	Expuneri bilantiere						Expuneri extrabilantiere					
	Credite neperformante expunere		Credite problema expunere		Credite performante expunere		Credite neperformante expunere		Credite problema expunere		Credite performante expunere	
	bruta	neta	bruta	neta	bruta	neta	bruta	neta	bruta	neta	bruta	neta
<i>Commercial Group 1</i>	237,88	79,52	46,94	15,37	1.924,09	1.865,27	24,84	24,84	2,69	2,69	1.196,45	1.196,45
<i>Commercial Group 2</i>	142,61	42,43	76,00	25,65	2.120,36	2.071,84	0,42	0,42	0,16	0,16	972,49	972,49
<i>Commercial Group 3</i>	197,29	61,33	74,94	32,61	2.175,24	2.083,79	184,09	184,09	0,57	0,57	521,50	521,50
<i>Commercial Group 4</i>	532,76	151,47	157,58	33,42	6.063,73	5.824,23	348,19	348,19	4,74	4,74	6.058,73	6.058,73
TOTAL	1.110,54	334,76	355,47	107,05	12.283,41	11.845,12	557,54	557,54	8,16	8,16	8.749,17	8.749,17

5.2 Cerinta minima de capital pentru riscul de credit

In scopuri reglementare, BANCA calculeaza cerinta minima de capital pentru riscul de credit potrivit abordarii STANDARD Basel II, in concordanta cu prevederile BNR – CNVM din Regulamentul nr. 14/ 19/ 2006 privind tratamentul riscului de credit in cadrul abordarii standard, pentru institutii de credit si firme de investitii.

In cadrul abordarii Standard, calcularea valorii ponderate la risc a activelor (RWA) se realizeaza prin aplicarea de ponderi de risc standard definite de reglementarile relevante.

Abordarea standard Basel II defineste o serie de coeficienti pentru ponderarea la risc a pozitiiilor individuale de credit, prevazand, de asemenea, posibilitatea utilizarii de ratinguri externe furnizate de agentii de rating recunoscute.

BANCA utilizeaza in acest scop ratinguri externe furnizate de agentii de rating agreeate de catre BNR, conform prevederilor Regulamentului BNR-CNVM nr.14/ 19/ 2006 privind tratamentul riscului de credit pentru institutiile de credit si firmele de investitii potrivit abordarii standard.

In functie de nivelul extern de rating, expunerile cotate extern primesc un coeficient de risc de 0%, 20%, 50%, 100% sau 150%, in functie de clasa de expunere din care fac parte si corespondenta cu nivelul calitatii creditului, asa cum este definita de catre BNR. Expunerile pentru care nu este disponibil un rating extern primesc coeficientul de risc corespunzator clasei de expuneri din care fac parte.

5.3 Tehnici de diminuare a riscului de credit si riscul rezidual

Informatii calitative

Scopul acceptarii de garantii este acela de a minimiza pierderea rezultata in urma aparitiei unui eveniment de nerambursare (risc de credit) prin evitarea pierderilor sau prin transferarea riscului, astfel:

- a) pentru garantiile reale, financiare sau corporale, expunerea la risc se reduce cu venitul estimat a fi realizat din executarea garantiilor si, astfel, pierderile pot fi diminuate;
- b) pentru scrisori de garantii sau alte tipuri de garantii personale, riscul este transferat furnizorului garantiei in cauza.

In vederea gestionarii garantiilor acceptate in cadrul procesului de creditare si a diminuarii riscurilor conexe asociate acestora, BANCA a implementat in cadrul sistemului intern de evidenta a creditelor, un modul specific de administrare a garantiilor in care sunt inregistrate si administrate intr-un mod uniform si structurat corespunzator, toate datele referitoare la garantiile acceptate.

Calitatea corespunzatoare a datelor este asigurata de procese, controale si alte masuri similare prevazute in cadrul sistemului.

Sistemul de administrare a garantiilor serveste, in special, ca baza pentru:

- monitorizarea si controlul garantiilor;
- estimarea pierderilor rezultate in cazul aparitiei unui eveniment de nerambursare;
- determinarea procentului de recuperare a garantiilor;
- diverse analize de portofoliu.

Alocarea valorii garantiilor la creditele garantate, in cazul in care exista mai multe garantii asociate uneia sau mai multor expuneri, se realizeaza automat in cadrul sistemului.

În ceea ce privește, diminuarea expunerii la risc în scopul determinării cerinței minime de capital, BANCA utilizează garanții colaterale eligibile în acord cu prevederile regulamentului BNR- CNVM 19/ 24/ 2006 care vizează instituțiile care aplică abordarea standard pentru determinarea cerinței minime de capital.

Conform prevederilor regulamentelor menționate mai sus, valoarea expunerii este împartită în porțiuni neacoperite și în porțiuni acoperite de garanții, după cum urmează:

- valoarea expunerii neacoperite;
- porțiunile acoperite de garanții financiare eligibile (de ex. depozit de numerar/ instrumente financiare asimilate numerarului, aur);
- porțiuni acoperite de proprietăți imobiliare rezidențiale;
- porțiuni acoperite de garanții personale (de ex. garanții directe din partea statului/ municipalității/ bănci).

Tipurile de garanții acceptate de BANCA în vederea diminuării riscului de credit considerat în determinarea cerinței minime de capital conform abordării standard Basel II, sunt prezentate mai jos:

Categorie de garanție		Tipul garanției
Garanții personale directe		Scrisoare de garanție/ Aval
		Bilet la ordin furnizat de terți
		Scrisoare de confort în favoarea băncii
		Participare la risc
Derivative de credit		Instrumente derivate de credit
Asigurare de viață		Asigurare de viață cu valoare de răsкупарare fixă
Garanții financiare	Proprii	Depozite de titluri financiare
		Garanții în numerar, sau instrumente asociate numerarului depozitate în bancă
		Aur
	Terti	Garanții în numerar sau instrumente asociate numerarului depozitate la terți
Proprietăți imobiliare rezidențiale		Ipotecă de gradul I asupra proprietăților imobiliare rezidențiale ocupate sau închiriate de către proprietar
Compensarea bilanțieră		Nu este utilizată în cadrul băncii ca și măsură de diminuare a riscului de credit

Politicile și procesele aplicate pentru evaluarea și administrarea garanțiilor reale

Potrivit politicii Grupului, la nivelul băncii, în cadrul Diviziei Risc, există un departament cu responsabilități privind evaluarea corectă a garanțiilor.

Acesta este implicat în procesul de evaluare a garanțiilor, conform reglementărilor băncii.

Evaluarea internă a garanțiilor se realizează de către experți, care au calificarea, capacitatea, experiența și competența necesare pentru a duce la îndeplinire o asemenea evaluare și care sunt independenți de decizia creditului.

În cazul garanției reale, este verificată la fața locului existența și soliditatea acesteia. Acest lucru se realizează de către persoane competente autorizate și aprobate de BANCA.

Dacă garanția este acceptată într-o monedă care diferă de cea a creditului și/ sau dacă garanția nu este disponibilă pentru întreaga maturitate a creditului, valorile garanțiilor vor fi reduse suplimentar, în scopul calculului cerinței minime de capital, conform reglementărilor legale în

vigoare din sfera Basel II.

Garantiile din alte tari pot fi evaluate numai daca pot fi stabilite riscurile legale, de transfer, de valuta, de evaluare si alte riscuri conexe legate de lichiditate acestora si posibilitatea de executare.

Banca UniCredit Tiriac calculeaza si alocă capital economic aferent riscului rezidual integrat in alocarea de capital aferent riscului de credit.

Informatii cantitative

Valoarea garantiilor eligibile in conformitate cu prevederile Reg. BNR nr.19/ 14.12.2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit

la nivel consolidat

(mii ron)

Clase de risc	31.12.2010	
	Garantii financiare	Garantii personale
ABORDAREA STANDARD		
1.Administratii centrale sau banci centrale	-	-
2.Administratii regionale sau autoritati locale	725.032	-
3. Organisme administrative si entitati fara scop lucrativ	-	-
4. Institutii	496.562	115.899.563
5. Societati	206.993.452	758.817.819
6. De tip retail	41.219.338	61.781.238
7. Garantate cu proprietati imobiliare	-	-
8. Elemente restante	405.006	6.467.030
9. Elemente ce apartin categoriilor reglementate ca avand risc ridicat	2.393.378	-
10. Alte elemente	-	-
TOTAL	252.232.768	942.965.651

5.4 Riscul de concentrare

Riscul de concentrare apare din expuneri fata de contrapartide, grupuri de contrapartide aflate in legatura si contrapartide din acelasi sector economic, aceeasi regiune geografica sau industrie, dar si ca urmare a aplicarii tehnicilor de diminuare a riscului de credit incluzand in special riscurile asociate cu expuneri indirecte mari (de exemplu fata de un singur emitent de garantii).

Pentru a administra si controla in mod corect riscul de concentrare, in cadrul operatiunilor de diminuare a riscului, UCTB realizeaza urmatoarele analize aferente riscului de concentrare pe urmatoarele segmente:

1. Clienti corporate

- Pe regiuni geografice – nivelul expunerii clientului
- Pe sector de activitate (Industrie) – nivelul expunerii clientului
- Pe rating – nivelul expunerii clientului

2. Clientii “small business”

- Pe regiuni geografice – nivelul expunerii clientului

- Pe sector de activitate (Industrie) – nivelul expunerii clientului
- Pe rating – nivelul expunerii clientului

3. Clientii persoane fizice

- Pe regiuni geografice – nivelul expunerii clientului
- Pe tip de produs
- Pe maturitatea creditului

4. Societati de asigurare

Nivelul riscului de concentrare si al riscului rezidual sunt evaluate prin intermediul coeficientului Gini-Struck. Pentru evaluarea nivelului riscului de concentrare se utilizeaza un sistem de avertizare tip semafor, in functie de nivelul valorii coeficientului Gini.

In cazul in care nivelul de semnificatie este depasit, vor fi luate masuri adecvate:

- Reducerea finantarii creditelor pentru o anumita arie a portofoliului;
- Reducerea unui tip anume de garantii acceptate pentru finantarea creditului;
- o monitorizare mai stricta a anumitor tipuri de garantii
- revizuirea in profunzime a performantei economice a imprumutatilor;
- o monitorizare mai stricta a clientilor din respectiva zona de portofoliu
- diversificarea portofoliului catre alte linii de afaceri
- revizuirea periodica a tehnicilor de diminuare a riscului de credit, a valorii acestora si a posibilitatilor de executare a acestora.

In ceea ce priveste reducerea riscului de concentrare si a riscului rezidual, UniCredit Tirioc Bank utilizeaza o serie de masuri, atat de tip cantitativ (de ex. structuri de limite), cat si calitativ (de ex. actiuni de management (cum ar fi procedurile de raportare si escaladare).

Capitolul 6 - Expunerea la riscul de credit al contrapartidei

Informatii calitative

Riscul de contrapartida este masurat si monitorizat de catre o unitate de risc independenta utilizand un model intern bazat pe simulare istorica ce genereaza 1.000 de scenarii viitoare (costuri de inlocuire) pentru fiecare instrument derivat utilizand valori istorice din ultimele 500 de zile, puse in oglinda.

Acest model este utilizat pentru a calcula, cu 97,5% interval de incredere, expunerea potentiala viitoare ce rezulta din derivatele OTC. Modelul ia in considerare efectele de atenuare rezultate din acordurile de compensare (netting) si colateral Incheiate (daca este cazul) cu diverse contrapartide precum si volatilitatea istorica, corelatiile dintre diversi factori de risc si distributia platilor in timp.

Riscul de contrapartida este clasificat in doua categorii:

- *riscul de pre-decontare* (riscul de default al contrapartidei inainte de terminarea contractului);

- *riscul de decontare* (riscul de default al contrapartidei in timp ce plati contractuale sunt datorate, iar platile contractuale ale bancii catre contrapartida au fost initiate Inainte de primirea contravalorii)

Monitorizarea riscului de contrapartida este bazata pe un sistem de limite individuale si grupe de produse (spot, derivative, piata monetara, titluri si repo). Expunerile si informatiile legate de utilizarea limitelor este disponibila in sistemul informatic al Trezoreriei.

Informatii cantitative

In tabelele de mai jos este prezentata situatia limitelor si utilizarilor pentru riscurile de pre-decontare si decontare la 31 decembrie 2010, pentru tranzactiile existente (in milioane EUR):

Pre-Decontare *

Tip Client	Linie aprobata	Utilizare
Banci	1.499	185
Clienti	80	9
Total	1.579	194

* milioane eur

Decontare **

Tip Client	Linie aprobata	Utilizare
Banci	1.044.298	2.617
Clienti	1.665	162
Total	1.045.963	2.779

** milioane eur

Capitolul 7 – Riscul de piata

6.1. Aspecte generale – Definitii si Organizare

In general, riscul de piata al unei banci provine din fluctuatii ale preturilor sau ale altor factori de piata ce afecteaza valoarea pozitiiilor proprii din trading sau banking book (cuprinzand pozitii rezultate din tranzactii si decizii de investitii strategice).

Banca-mama monitorizeaza riscurile la nivel de Grup. Unitatile individuale ale Grupului UniCredit monitorizeaza riscul pozitiiilor proprii, in concordanta cu politicile de supraveghere ale Grupului. Rezultatele monitorizarii individuale sunt, in toate cazurile, raportate catre banca-mama.

UniCredit Tirioc Bank produce zilnic rapoarte detaliate cu privire la tendintele/modificarile de business si riscurile asociate, transmitand aceste documente catre managementul local, autoritatile locale de reglementare si banca-mama.

Consiliul Director al bancii mama traseaza orientarile strategice pentru expunerile la riscul de piata prin calcularea, in functie de apetitul la risc si obiectivele de creare de valoare adaugata in relatie cu riscurile asumate, a alocarii necesarului de capital pentru banca-mama si subsidiarele acesteia.

Banca-mama propune limite si politici de investitii pentru Grup si entitatile sale in concordanta cu procesul de alocare a capitalului atunci cand bugetele anuale sunt create. Departamentul ALM al Grupului, in cooperare cu celelalte centre de lichiditate regionale, gestioneaza activitatile strategice si operationale, avand ca obiectiv asigurarea durabilitatii pozitiiilor de active din punct de vedere financiar si operational si politica de crestere a Grupului pe pietele de Imprumuturi, optimizand riscul de rata de schimb, riscul de dobanda si riscul de lichiditate.

Funcția de administrare a riscului de piață este organizata in UniCredit Tiriac Bank la nivel centralizat, in cadrul Diviziei Risk Management – departamentul Market Risk.

Activitatea de management a riscului de piață se desfasoara in conformitate cu reglementarile legale din Romania, normele si regulamentele emise de Banca Nationala a Romaniei si regulamentele interne ale UniCredit Tiriac Bank, coreland aplicarea acestora in practica cu respectarea Regulilor de Guvernanta Corporatista ale Grupului UniCredit.

Administrarea riscului de piață se realizeaza, conform procedurilor interne si in conformitate cu reglementarile in vigoare, in cadrul **Departamentului Risc de Piață (Market Risk)** (din cadrul Diviziei Risc) si **Directiei ALM** prin **Departamentului Markets Trading** (din cadrul Directiei Trezorerie).

Activitatea **Departamentului Market Risk** este reglementata printr-un set de politici si proceduri specifice si vizeaza:

- identificarea, monitorizarea, analiza si controlul riscurilor de piață: riscul valutar, de rata a dobanzii si lichiditate, conform standardelor de Grup si a cerintelor Bancii Nationale a Romaniei printr-un sistem de limite atat pentru portofoliul de tranzactionare (trading book) cat si pentru pozitiiile in afara portofoliului de tranzactionare (banking book);
- implementarea strategiei de management al riscului de piață prin politici si procese adecvate;
- asigurarea calculului de profit si pierdere pentru departamentele Trezorerie si ALM;
- raportarea aspectelor legate de riscul de piață catre conducerea BANCII;
- asigurarea suportului pentru desfasurarea activitatii Comitetului de Administrare a Activelor si Pasivelor, a Comitetului de Administrare a Riscurilor precum si a suportului pentru activitatile departamentelor Trezorerie si ALM.

Strategia administrării riscului de piață se realizeaza prin aplicarea **urmatoarelor principii** de baza:

- **Administrarea riscului de piață** se va realiza prin indicatori si modele specifice de risc precum: limite VaR, limite BPV, limite Loss Warning Level, limite de pozitie valutara (limitele ce definesc profilul de risc al bancii);
- **Expunerea la riscul de piață** va fi generata numai de catre departamentele Trezorerie si ALM. ALM va gestiona riscul de dobanda din banking book;
- **Pozitiile din activitatea de trading** vor fi inregistrate la valoarea curenta de piață (mark-to-market). In cazul in care se folosesc modele specifice de reevaluare, acestea vor fi validate independent;
- Toti **factorii de risc** relevanti vor fi identificati si luati in considerare in cadrul procesului de stabilire a limitelor. Identificarea factorilor de risc este responsabilitatea departamentului Market Risk si a liniilor de business;
- Evenimentele specifice vor fi luate in considerare in cadrul scenariilor de stress, nu ca ajustare manuala a volatilitatilor sau corelatiilor intre diferiti factori de risc;
- **Calculul VAR** inglobeaza intreaga activitate a bancii, nu numai pozitiiile specifice din trading book;
- **Expunerile la riscul de piață** (utilizarea limitelor, excese) vor fi raportate la timp si cu regularitate catre liniile respective de business, Management si catre Grup. Rapoartele de risc vor fi generate separat pentru fiecare unitate ce genereaza risk (Trezorerie si ALM).

Principalele responsabilitati ale Directiei ALM sunt:

- asigurarea lichiditati bancii in RON si alte valute prin intermediul Directiei Trezorerie (incheierea efectiva a tranzactiilor in piata);
- executarea tranzactiilor necesare pentru scopuri ALM;
- managementul bilantului BANCII in vederea incadrarii in limitele indicatorilor de lichiditate stabiliti in cadrul politicii de lichiditate a Grupului UniCredit;
- administrarea activelor si pasivelor BANCII pentru asigurarea unui profit maxim in conditiile unui risc acceptat si asigurarea suportului pentru activitatile bancare in general;
- randamentul veniturilor prin administrarea portofoliului de investitii;
- stabilirea de preturi pentru sistemul de transfer intern conform cerintelor Grupului ;
- propunerea structurii si duratei investitiei de "free equity" conform cerintelor Grupului;
- mentinerea elementelor de bilant in limitele cerute si indeplinirea cerintelor legale, ca de ex. asigurarea rezervei minime obligatorii si a provizioanelor de lichiditate (prin directia Trezorerie);
- evaluarea posibilitatilor de finantare si implementarea activa a acestora;
- suport pentru desfasurarea activitatii Comitetului de Administrare a Activelor si Pasivelor prin asigurarea de analiza si expertiza necesara;
- analiza evolutiei bilantului BANCII tinand cont de evolutia variabilelor economice/ de piata.

6.2. Tratamentul, evaluarea si controlul riscurilor

Trading book include toate pozitiile in instrumente financiare detinute de UniCredit Tiriace Bank pentru trading sau hedging-ul (acoperirea) altor elemente din trading book ce sunt libere de alte clauze restrictive privind posibilitatile de tranzactionare si care pot fi imunizate.

Pozitiile detinute in scop de tranzactionare sunt cele detinute pentru a fi vandute in termen scurt cu intentia de a beneficia de diferenta dintre pretul de cumparare si cel de vanzare sau de fluctuatiile pe termen scurt ale dobanzilor sau preturilor. Termenul "pozitie" include atat pozitiile proprii cat si cele ale clientilor, precum si pozitiile rezultate din activitatea de formator de piata.

Trading Book al UniCredit Tiriace Bank contine toate produsele derivate tranzactionate asa cum au fost aprobate de grup:

1. Derivate pe rata de schimb:
 - a) Outright Forwards si FX Swaps;
 - b) Plain Vanilla Options;
 - c) Exotic FX Options (Digitals and Barriers).
2. Derivate pe rata dobanzii:
 - a) Interest Rate Swaps (IRS), Cross Currency Swaps (CCS);;
 - b) Interest Rate Options (Caps, Floors, Collars).
3. Instrumente financiare cu venit fix

Toate celelalte produse fac parte din **banking book**.

Instrumentele financiare derivate sunt inregistrate la valoarea de piata prin procesul zilnic de reevaluare mark-to-market. Diferentele pozitive si negative din reevaluare sunt inregistrate separat pe fiecare instrument in parte, in conturi distincte.

Din perspectiva riscului de piata toate tranzactiile cu produse derivate (cu exceptia outright forwards) sunt inchise *back-to-back* cu o alta entitate din cadrul Grupului, in marea majoritate a cazurilor, astfel UniCredit Tiriack Bank neavand pozitii deschise pentru activitatea trading.

Cerinta de capital pentru riscul de piata este calculata folosind metoda **standard**.

A. Riscul de Dobanda

Riscul de dobanda ce rezulta din trading book este nesemnificativ deoarece toate tranzactiile cu derivate pe rata dobanzii sunt inchise back-to-back cu o alta entitate apartinand Grupului UniCredit.

B. Riscul de Pret

Riscul de pret rezultat din activitatea pe pietele de capital, marfuri si derivate asociate este zero intrucat UniCredit Tiriack Bank nu detine pozitii pe aceste pietele/ instrumente.

C. Riscul de Curs Valutar

Riscul de curs de schimb rezulta din pozitii luate de departamente/ traderi specializati ce detin limite specifice pentru riscul de piata. Acest risc rezulta din activitatea de trading efectuata prin negociere pe diferite instrumente de piata si este monitorizat si masurat constant.

Avand in vedere structura banking book si trading book, in cadrul metodei standard se calculeaza cerinta de capital pentru riscul valutar, pe baza pozitiiilor valutare deschise la sfarsitul fiecarei luni, si se raporteaza catre Banca Nationala a Romaniei.

Valoarea cerintei de capital se stabileste astfel:

- daca valoarea pozitiei totale nete pe valuta si pe aur depaseste 2% din totalul fondurilor proprii, cerinta de capital reprezinta 8% din pozitia sa neta pe valuta si pozitia sa neta pe aur;
- daca valoarea pozitiei totale nete pe valuta si pe aur nu depaseste 2% din totalul fondurilor proprii, cerinta de capital este egala cu 0.

Departamentul Market Risk monitorizeaza urmatoarele limite de risc:

- **Limite de pozitie valutară;**
- **Limite BPV (basis point value);**
- **Limite VaR (value at risk);**
- **Limita LWL (Loss warning level);**
- **Limitele de lichiditate (trigger points / ratios);**
- **Limitele de investitii in titluri de stat.**

Pozitia valutara deschisa este calculata ca fiind diferenta dintre active si pasive (pentru pozitii spot si forward) si exprimata in echivalent EURO.

Basis Point Value (BPV) se calculeaza ca profitul/ pierderea potentiala in cazul unei fluctuatii (paralele) de 0,01% a curbei ratelor de dobanda (yield curve), fiind structurat pe valute si scadente si exprimat in echivalent EURO. Se calculeaza zilnic prin sistemul NoRisk/ Imod (modelul de risc intern al UniCredit Bank Austria).

Value at Risk (VaR) este definit ca pierderea potentiala dintr-o pozitie de risc deschisa, intr-un orizont de timp de 1 zi, la un interval de incredere de 99% (2.326 abatere standard). Metodologia VaR se bazeaza pe simulare istorica si Monte Carlo a veniturilor si tine cont de efectul de corelatie dintre categoriile de risc de dobanda, valutar, de titluri de capital si marja de risc de

credit. Limita VaR contine toate categoriile relevante de risc. Se calculeaza zilnic prin sistemul NoRisk/ Imod.

Limita “Loss Warning Level” se calculeaza cumulativ pe baza profitului/ pierderii Directiilor Trezorerie si ALM aferent celor 60 de zile calendaristice anterioare. Se calculeaza zilnic prin sistemul Erconis al UniCredit Bank Austria.

Limitele de lichiditate sunt alocate pentru lichiditate pe termen scurt si lichiditate structurala.

Limitele de investitii in titluri de stat se refera la total valoare contabila (book value).

In cursul anului 2010, au fost inregistrate urmatoarele niveluri ale VaR (in EUR):

VaR in anul 2010	Usage	Limit
Media	2,294,826	3,700,000
Maximum	3,898,964	
Minimum	1,101,482	

Au fost inregistrate depasiri in lunile mai si iunie 2010, dar acestea au fost datorate volatilitatii din piata.

Simulari de criza/ Stress tesing

In vederea analizei profilului de risc de piata, se monitorizeaza scenarii de criza pentru:

- riscul valutar – rulate la nivel local si in cadrul sistemului Norisk/ Imod;
- riscul de dobanda – rulate la nivel local si in cadrul sistemului Norisk/ Imod.

D. Riscul de Lichiditate

Riscul de lichiditate reflecta posibilitatea ca o banca sa intampine dificultati in indeplinirea obligatiilor financiare asteptate sau neasteptate atunci cand sunt datorate, prin aceasta afectand operatiunile zilnice sau conditia financiara.

In UniCredit Tirioc Bank sunt definite urmatoarele componente de risc de lichiditate:

1. **liquidity mismatch**: riscul ca sumele si/ sau momentul intrarilor si iesirilor de lichiditati sa nu coincidă;
2. **liquidity contingency**: evenimente viitoare neasteptate ce ar putea necesita un volum mai mare de lichiditati. Acest risc poate fi generat de evenimente ca: imprumuturi neplatite, nevoia de finantare a activitatii viitoare, dificultati la vanzarea activelor lichide sau obtinerea finantarii in timpul unei crize;
3. **market liquidity risk**: riscul ca banca sa isi lichideze activele in pierdere datorita conditiilor de piata;
4. **operational liquidity risk**: riscul ca o contrapartida sa nu isi onoreze obligatiile de plata datorita erorilor, incalcarilor, esecurilor sau deteriorarii proceselor interne, angajatilor, sistemelor sau datorita evenimentelor externe, banca ramanand totusi solvabila;
5. **funding risk**: riscul unei potentiale cresteri a costului de finantare datorita modificarii rating-ului (factor intern) si/ sau cresterea credit spread-ului (factor extern).

Principii de baza ale modelului de management al lichiditatii si unitatile responsabile

Obiectivul BANCII este sa-si finanteze operatiunile la cea mai buna rata de dobanda posibila in conditii normale si sa se afle in pozitia de a-si onora toate obligatiile financiare in eventualitatea unei crize.

Principiile de baza ce subliniaza managementul lichiditatii in UniCredit Tiriac Bank sunt:

1. centralizarea managementului lichiditatii intr-un singur departament;
2. diversificarea surselor de finantare in functie de contrapartida, valuta si instrument;
3. managementul lichiditatii pe termen scurt in concordanta cu cerintele de reglementare;
4. emiterea de instrumente financiare pentru mentinerea cerintelor prudentiale cu privire la ratiile de capital, daca este cazul.

Atat BANCA cat si Grupul UniCredit isi concentreaza atentia pe managementul lichiditatii urmarind doua componente:

1. **Managementul lichiditatii pe termen scurt**, al carui scop este sa asigure indeplinirea obligatiilor financiare anticipate si neprevazute prin mentinerea unui echilibru intre intrarile si iesirile de lichiditate. Managementul in aceasta zona este esential pentru sustinerea activitatii de zi cu zi;
2. **Managementul lichiditatii structurale**, al carui scop este de a mentine un echilibru intre totalul pasivelor si activele pe termen mediu si lung pentru a evita eventuale presiuni asupra surselor curente si viitoare de lichiditate.

Metode si instrumente

UniCredit Tiriac Bank ruleaza zilnic rapoarte de cash flow pentru masurarea lichiditatii pe termen scurt. Acestea sunt comparate cu rezervele de active lichide, cuprinzand in principal titluri emise de Guvernul Romaniei. In plus, se simuleaza mai multe scenarii de stres plecand de la profilul de lichiditate.

Managementul lichiditatii structurale are ca scop asigurarea echilibrului financiar din punct de vedere al scadentelor cu un orizont de timp mai mare de un an. Masuri tipice intreprinse in acest scop sunt:

1. Extinderea profilului de maturitate al pasivelor pentru a reduce dependenta de sursele de finantare mai putin stabile, in acelasi timp optimizand costul de finantare (managementul integrat al lichiditatilor tactice si strategice) si
2. Reconcilierea nevoilor de finantare pe termen mediu si lung cu necesitatea minimizarii costurilor prin diversificarea surselor, pietelor, valutilor si instrumentelor de finantare in concordanta cu Planul de Finantare.

Monitorizarea Riscurilor si Planificarea Financiara

Responsabilitatea monitorizarii pozitiei de lichiditate a BANCII a fost incredintata, in baza rolurilor si a functiilor acestora, catre departamentele Trezorerie, Managementul Activelor si Pasivelor si Departamentul Risc de Piata.

Lichiditatea pe termen scurt este monitorizata utilizand o scala de maturitati ce arata toate intrarile si iesirile de lichiditate, cu frecventa zilnica, incepand de la overnight si pana la 100 de zile. Lichiditatea structurala este monitorizata prin incorporarea unei proiectii dinamice a cresterii asteptate de catre BANCA in privinta imprumuturilor si depozitelor.

Teste de Stres pentru Lichiditate

Testele de stres pentru lichiditate sunt utilizate pentru a evalua potentialele efecte asupra conditiei institutiei financiare, determinate de evenimente specifice si/ sau miscari intr-un set de variabile financiare.

Rezultatele acestui proces sunt folosite pentru:

1. determinarea adecvarii limitelor de lichiditate;

2. planificarea si implementarea de surse si solutii alternative de finantare;
3. structurarea sau modificarea profilului de lichiditate al activelor bancii;
4. stabilirea de criterii aditionale avand ca obiectiv determinarea unei structuri adecvate a activelor si pasivelor;
5. baza in dezvoltarea si imbunatatirea planului de lichiditate.

Ipotezele utilizate pentru diferitele scenarii de stres sunt strans legate fie de criza pe piata, fie de criza reputationala.

Planul de Lichiditate de Urgenta/ Criza (Contingenta) (PLC)

Obiectivul planului de lichiditate de urgenta/ criza/ contingenta este sa protejeze activele bancii de riscuri sau pierderi datorate unei crize de lichiditate. In eventualitatea aparitiei unei crize, PLC-ul are ca scop asigurarea interventiei rapide inca de la declansarea acesteia prin identificarea clara a personalului, puterilor, reponsabilitatilor si actiunilor potentiale cu scopul de a mari probabilitatea de depasire cu succes a perioadei critice.

Capitolul 8 - Riscul operational

Administrarea riscului operational in UniCredit Tiriac Bank se realizeaza in conformitate cu normele si regulamentele emise de Banca Nationala a Romaniei, Regulamentul Nr. 18/ 2009 privind cadrul de administrare a activitatii institutiilor de credit, procesul intern de evaluare a adecvarii capitalului la riscuri si conditiile de externalizare a activitatilor acestora si Regulamentul 24/2006 privind calculul cerintei de capital pentru riscul operational, in conformitate cu reglementarile interne ale UniCredit Tiriac Bank: Politica de risc operational si procedurile de administrare a riscului operational.

Riscul operational este considerat risc semnificativ, fiind integrat in politica si strategia Bancii cu privire la riscurile semnificative.

Riscul operational reprezinta riscul unei pierderi determinate fie de utilizarea unor procese, sisteme sau resurse umane inadecvate sau care nu si-au indeplinit functia in mod corespunzator, fie de evenimente si actiuni externe (Directiva 2006/48/EC, Basel II, Regulamentul BNR 24/29/2006 privind riscul operational). Riscul operational include si riscul legal.

Grupul UniCredit defineste riscul operational ca fiind riscul unor pierderi determinate de erori, incalcarea unor reglementari sau norme, intreruperi ale activitatii, daune in urma unor procese interne, personal sau sisteme sau a unor evenimente externe. Aceasta definitie include riscul legal si de conformitate, dar exclude riscul strategic, riscul de afacere si riscul reputational.

Evenimentele de risc operational sunt acelea care rezulta in urma unor procese interne inadecvate sau esuate, a erorilor personalului sau sistemelor sau in urma unor evenimente externe sau sistemice (care afecteaza intreg sistemul financiar): frauda interna sau externa, practici de angajare si siguranta locului de munca, plangeri si reclamatii din partea clientilor, distributia produselor, amenzi si penalitati datorate incalcarii reglementarilor, daune asupra bunurilor fizice, intreruperi ale activitatii si disfunctionalitati ale sistemelor, administrarea proceselor.

La nivelul Grupului UniCredit a fost definit un set de reguli aplicabile tuturor entitatilor controlate, in vederea asigurarii unor principii uniforme la nivel de model de afacere si operatiuni. In acest scop, au fost definite Regulile de guvernare ale Grupului ("Group managerial golden rules") pentru implementarea unui sistem de management si stabilirea unui set de principii pentru cele mai importante procese dintre banca-mama si entitatile apartinand Grupului.

Regulile operationale mentionate definesc cerinte si reguli ce trebuie aplicate si respectate de catre UniCredit Tiriac Bank inclusiv in realizarea controlului si masurarii riscului operational.

Directoratul si Consiliul de Supraveghere al UniCredit Tiriac Bank au aprobat cadrul de administrare a riscului operational emis la nivel de Grup.

Politica de risc operational a Bancii aprobata de catre Directorat si Consiliul de Supraveghere prezinta cadrul si principiile de baza in administrarea si controlul riscului operational, fiind in concordanta cu politicile de risc operational aplicabile la nivelul Grupului UniCredit. Politica defineste principalele roluri si responsabilitati precum si standardele utilizate in administrarea si controlul riscului operational.

Principalele roluri si responsabilitati in administrarea si controlul riscului operational sunt atribuite Consiliului de Supraveghere, Directoratului si managementului superior (Directori si sefi de departamente), comitetelor organizate la nivel de BANCA cu atributii pe linia administrarii riscului operational (Comitetul de Administrare a Riscurilor, Comitetul de Investigare Frauda, Comitetul de audit), Departamentului de risc operational.

Directoratul si Consiliul de Supraveghere sunt responsabile pentru supravegherea expunerii la risc operational. Directoratul si Consiliul de Supraveghere si vor fi notificati in legatura cu orice modificare a expunerii bancii la risc operational, precum si incalcari ale normelor sau limitelor si vor avea o privire de ansamblu asupra structurii de control al riscului operational si a modului in care risc operational afecteaza BANCA.

Directoratul si Consiliul de Supraveghere sunt responsabile pentru aprobarea tuturor aspectelor privind structura de control a riscului operational, asigurarea unui sistem de masurare si control al riscului operational integrat in procesele zilnice de administrare a riscurilor, care nu se limiteaza la scopuri de conformitate, ci acopera controlul riscului operational si aduce beneficii bancii in ceea ce priveste administrarea riscului operational.

Managementul superior al bancii are responsabilitatea de a asigura ca:

- procesul de control al riscului operational este unul temeinic si este comunicat si implementat prin intermediul unor politici si proceduri specifice in cadrul fiecarui departament;
- pentru fiecare linie de activitate relevanta, exista persoane de contact pentru risc operational si acestea beneficiaza de o pregatire corespunzatoare pentru a-si indeplini responsabilitatile cu privire la risc operational;
- Directoratul, Consiliul de Supraveghere si comitetele relevante sunt informate cu privire la schimbarile profilului si a expunerii la risc operational de catre Departamentul Risc Operational;
- cauzele majore ale evenimentelor de risc operational sunt identificate, inclusiv prin examinarea rapoartelor departamentelor Risc Operational, Conformitate, Audit Intern.

Comitetul de Audit, ca organ consultativ al Consiliului de Supraveghere, avand atributii de evaluare, consultare si elaborare de propuneri, cu privire la risc operational:

- evalueaza eficacitatea Sistemelor de Control Intern si analizeaza periodic informatiile cu privire la acesta;
- evalueaza eventualele elemente descoperite in urma Auditului Intern al Bancii sau in urma examenarilor/investigatiilor altor terti, in special rapoartele de inspectie de la Banca Nationala a Romaniei.

Principalele atributii ale **Comitetului de Administrare a Riscurilor**, relevante pentru aria riscului operational, sunt:

- aprobarea metodologiilor si a modelelor de evaluare a riscului si limitarea expunerilor;

- aprobarea de noi activitati in ceea ce priveste activitatea bancara in functie de analizarea riscurilor semnificative aferente;
- analizarea gradului de acoperire al situatiilor neprevazute de catre planuri alternative ale bancii;
- stabilirea sistemelor corespunzatoare de raportare a aspectelor cu privire la riscuri.

Rolul **Comitetului de Investigare Frauda** in cadrul procesului de management al riscului operational este de a:

- analiza si investiga cazurile de suspiciune de frauda;
- asigura minimizarea pierderilor potentiale legate de fraude;
- propune solutii pentru acoperirea riscului.

Departamentul Risc Operational din Cadrul Diviziei Risc este promotorul actiunilor ce vizeaza aria riscului operational, atributiile sale fiind urmatoarele:

- asigurarea unei baze de date cuprinzatoare de informatii cu privire la riscul operational si raportarea evenimentelor de risc conform legislatiei in vigoare, a procedurilor si politicilor interne, si a standardelor Grupului UniCredit;
- cooperarea cu toate departamentele bancii cu privire la organizarea introducerii datelor in aplicatia de evenimente de risc operational, asigurarea calitatii si completitudinii acestora;
- dezvoltarea si implementarea de procese, metode si sisteme de control al riscului operational;
- analiza si evaluarea riscului operational si dezvoltarea alternativelor pentru o limitare a riscului;
- implementarea unui proces de monitorizare a riscului prin metoda indicatorilor de risc operational;
- monitorizarea strategiei de asigurare a riscurilor operationale: colectarea de informatii relevante, analiza evenimentelor de risc operational ce intra in sfera politelor de asigurare, analiza activitatilor privind recuperarea pierderilor asigurate, in concordanta cu standardele Grupului.

Departamentul Risc Operational este un departament independent responsabil cu controlul riscului operational din cadrul Diviziei de risc, si care raporteaza direct catre Directorul Risc de Piata si Risc Operational, subordonat Directorului de Risc (CRO).

Ca principale masuri intreprinse pe linia administrarii riscului operational, in cursul anului 2010 s-a realizat completarea cadrului de administrare cu noi proceduri, actualizarea indicatorilor de risc operational, precum si a pragurilor critice de monitorizare a acestora, imbunatatirea rapoartelor existente prin introducerea unor informatii suplimentare, realizarea analizelor de scenarii, participarea la Comitetul de Risc Operational organizat la nivelul Bank Austria, obtinerea aprobarii utilizarii Abordarii Standard din partea Bancii Nationale a Romaniei si respectiv a Abordarii Avansate pentru calculul cerintei de capital pentru riscul operational din partea Bancii Italiei, in conformitate cu proiectul Basel II desfasurat la nivelul Grupului UniCredit. Au fost asigurate programe de training si pregatire profesionala a angajatilor si s-a urmarit asigurarea conformitatii cu reglementarile si procedurile in vigoare.

Managementul riscului operational consta mai ales in reproiectarea proceselor, realizarea unor analize a produselor pentru a preveni si controla expunerea la risc, incluzand externalizarea si managementul politelor de asigurare, definirea optima a deductibilitatilor si limitelor politelor.

Departamentul Risc Operational este implicat in procesul de decizie a politicilor de asigurare si ofera suport in analiza expunerii la risc operational, asigurand eficacitatea deductibilitatilor si limitelor politelor.

In ceea ce priveste asigurarile, in 2010 a fost initiata la nivel de grup o analiza a asigurarilor privind raspunderea civila profesionala, in timp ce politica speciala privind asigurarile a fost

aprobata la nivel de grup. Aceasta politica stabileste cadrul privind guvernanta si managementul contractelor de asigurare.

Contractele de asigurare existente vor fi in continuare imbunatatite.

In 2011, analiza va continua in ceea ce priveste asigurarea de raspundere profesionala iar prezentul model de recunoastere a reducerii din asigurare in profilul de risc operational va fi in continuare detaliat si imbunatatit.

In managementul riscului operational, o actiune de reducere este orice actiune adoptata care are drept scop eliminarea sau reducerea frecventei si severitatii expunerii la riscul inregistrarii de pierderi datorita erorilor, intreruperilor, pagubelor cauzate de procesele interne sau personal sau sisteme sau cauzata de evenimente externe, in conformitate cu definitia riscului operational adoptata la nivel de grup in cadrul cadrului de guvernanta.

Principalele instrumente de administrare si control al riscului operational utilizate de UniCredit Tiriac Bank sunt colectarea evenimentelor de risc operational, analiza de scenarii, monitorizarea indicatorilor de risc operational si sistemul de raportare a riscului operational.

Colectarea evenimentelor de risc operational interne constituie o prima sursa pentru identificarea si masurarea riscului operational. Aceasta se face pe baza unor reguli bine stabilite de colectare, validare si reconciliere cu inregistrarile contabile pentru a asigura calitatea datelor in ceea ce priveste completitudinea, acuratetea si actualizarea. Responsabilitatile cu privire la raportarea riscului operational au fost cuprinse si in procedurile specifice fiecarei arii de activitate.

Evenimentele de risc operational sunt clasificate conform cerintelor Regulamentului Bancii Nationale a Romaniei nr. 24/29/2006 privind determinarea cerintelor minime de capital pentru riscul operational, modul de clasificare fiind descris in Politica de risc operational.

Evenimentele de risc operational sunt clasificate exclusiv pe urmatoarele categorii (sau tipuri de evenimente):

1. Frauda interna
2. Frauda externa
3. Practici de angajare si siguranta la locul de munca
4. Clienti, produse si practici comerciale
5. Pagube asupra activelor corporale
6. Intreruperea activitatii si functionarea neadecvata a sistemelor
7. Executarea, livrarea si gestiunea proceselor

Completitudinea si corectitudinea bazei de date cu evenimente de risc operational este asigurata printr-o analiza anuala a conturilor interne, procesul fiind descris in cadrul Regulilor privind reconcilierea conturilor contabile aferente inregistrarii evenimentelor de risc operational.

Anual, cu referire la toate evenimentele de risc operational culese pe parcursul intregului an anterior, se realizeaza, in cooperare cu departamentele/ariile implicate, reconcilierea conturilor contabile, asigurand ca toate evenimentele de risc operational cu un impact financiar egal sau mai mare de 5,000 € sau echivalent (conform Politicii de risc operational), inregistrate in baza de date de risc operational au fost inregistrate in conturile de venituri sau cheltuieli aferente, dupa caz si, respectiv, in oglinda, toate inregistrarile contabile relevante (definite conform aceleiasi politici) au fost incluse in baza de date de risc operational.

Analiza de scenarii are rolul de a evalua expunerea Bancii fata de riscul operational in cazul unor evenimente cu frecventa mica si impact potential major. Scenariile sunt utilizate pentru evaluarea gradului de risc al proceselor interne, avand in vedere atat evenimentele de risc operational intamplate, cat si evenimente potentiale.

În cursul anului 2010, au fost realizate și analizate în colaborare cu principalele departamente din BANCA un număr de 10 scenarii (incluzând reanalizarea a două scenarii din anii precedenți), fiind analizate evenimente potențiale privind: posibile fraude interne și externe, tranzacții cu carduri clonate, litigii, reconcilierea conturilor de suspense, erori, altele.

Analiza de scenarii este un instrument util în măsurarea riscului operational, ce permite evaluarea gradului de risc al proceselor interne, precum și o analiză a riscului operational în condiții de criză.

Indicatorii de risc operational reprezintă date ce reflectă profilul de risc operational, date ce sunt corelate cu schimbările în nivelul de risc. Monitorizarea indicatorilor de risc operational constituie un sistem de semnalizare preventiv a riscului operational.

În cursul anului 2010 s-a realizat actualizarea sistemului de indicatori de risc operational al UniCredit Tiriak Bank, în conformitate cu Procedura privind indicatorii de risc operational. Au fost identificați principalii indicatori de risc operationali la nivel de BANCA, au fost colectate date istorice ale valorilor acestor indicatori și au fost setate praguri critice de monitorizare a acestora care să permită avertizarea timpurie în ceea ce privește potențiale creșteri ale expunerii la risc operational. De asemenea, au fost stabiliți indicatori în vederea monitorizării expunerii la risc operational la nivelul unităților teritoriale, elaborându-se Procedura privind monitorizarea indicatorilor de risc semnificativ la nivelul unităților teritoriale.

La nivel de BANCA, se realizează **rapoarte periodice** privind expunerea la risc operational, urmărindu-se analizarea următoarelor aspecte:

- pierderile din risc operational, recuperările din asigurări;
- rezultatele analizei de scenarii;
- evoluția indicatorilor de risc operational;
- evenimente interne și/sau externe relevante produse în perioada analizată;
- necesarul de capital;
- propuneri de diminuare/transfer a riscului, inclusiv prin asigurare;
- rapoarte ad-hoc și rezultate ale unor investigații speciale;
- alte aspecte considerate relevante pentru risc operational.

Sistemul de raportare include, rapoarte trimestriale către Comitetul de Administrare a Riscurilor, rapoarte cel puțin semestriale către Comitetul de Supraveghere, precum și rapoarte trimestriale către Comitetul de Risc Operational al Bank Austria. Structura rapoartelor de risc operational este una consistentă și oferă o imagine asupra expunerii la risc operational.

În ceea ce privește **cerința de capital pentru risc operational** în februarie 2010, Banca Italiei a autorizat grupul UniCredit să extindă aplicarea modelului intern pentru calculul cerinței de capital pentru risc operational pentru UniCredit Tiriak Bank urmând ca în februarie 2011 și Banca Națională a României să aprobe utilizarea metodei avansate la nivelul UniCredit Tiriak Bank.

Cerința de capital aferentă anului 2010 a fost calculată și raportată către Banca Națională a României conform abordării standard, valoarea acesteia la nivel individual fiind de 156,791,952 RON.

Cadrul de administrare a riscului operational în UniCredit Tiriak Bank este unul bine structurat și implică factori relevanți în promovarea unei culturi de comunicare și control a riscului operational, fiind susținut de existența unui departament dedicat controlului riscului operational, de structura comitetelor relevante pentru administrarea riscului operational și de sistemul de raportare a riscului operational către conducerea Bancii.

BANCA dispune de un sistem bine formalizat de evaluare si administrare a riscului operational, cu responsabilitati clare si bine definite.

Elementele care privesc masurarea riscului operational (colectarea evenimentelor de risc operational, indicatorii si analiza de scenarii) sunt implementate astfel incat sa respecte criteriile de calitate si completitudine. In acest sens, Departamentul Risc Operational indeplineste activitati de control in conformitate cu standardele Grupului: validarea evenimentelor de risc operational, reconcilierea evenimentelor de risc operational cu inregistrarile contabile, inclusiv pe conturi tranzitorii, analiza conturilor interne.

Datele semnificative pentru riscul operational (evenimentele de risc operational, indicatorii, scenariile) sunt colectate si monitorizate cu ajutorul unei aplicatii informatice suport. Clasificarea evenimentelor de risc operational este conforma cu cerintele Bancii Nationale a Romaniei si cu standardele Grupului.

Analiza de scenarii este un instrument util in masurarea riscului operational, ce permite evaluarea gradului de risc al proceselor interne, precum si o analiza a riscului operational in conditii de criza.

Analiza evolutiei indicatorilor de risc operational contribuie la indentificarea timpurie a riscului operational si la controlul riscului operational atat la nivelul proceselor, cat si la nivelul bancii.

Prin acestea, BANCA asigura identificarea expunerilor la riscul operational si monitorizarea informatiilor si datelor relevante referitoare la riscul operational, inclusiv a celor privind pierderile semnificative.

Sistemul de administrare a riscului operational este integrat in procesele interne de administrare a riscurilor existente la nivelul Bancii, in conformitate cu procedurile si regulamentele interne privind administrarea riscurilor semnificative.

Sistemul de raportare asigura, cel putin trimestrial, furnizarea de rapoarte privind riscul operational structurilor si persoanelor relevante din cadrul Bancii.

Capitolul 9 - Expuneri din detinerile de actiuni

UniCredit Tiriac Bank SA nu detine portofoliu de tranzactionare de titluri de capital (actiuni) la 31 decembrie 2010.

Strategia bancii este concentrata pe realizarea de investitii in companii care reprezinta pentru Grupul UniCredit un potential de dezvoltare pe termen lung si cu care se pot incheia parteneriate mutual avantajoase, in care sinergiile partenerilor de afaceri pot crea valoarea adaugata pentru actionari.

Participatii existente la data de 31 decembrie 2010 sunt urmatoarele:

Participatia	Natura activitatii	Cota participatie (%)
UniCredit Consumer Financing IFN SA	activitati creditare	46.06%
UniCredit Leasing Corporation IFN SA	leasing	20.00%
Transfond SA	servicii financiare	8.04%
Argus SA	industria alimentara	1.32%
Fondul Roman de Garantare a Creditelor pentru Intreprinzatorii Privati IFN AS	servicii financiare	3.10%
Biroul de Credit SA	servicii financiare	4.23%
Pirelli Re Romania	real estate	20.00%
Pioneer Asset Management (fost CAIB Asset Management S.A.I.)	servicii financiare	2.57%
UniCredit CAIB Securities Romania SA	servicii financiare	19.97%
Bursa Romana de Marfuri SA	activitate bursiera	0.54%
Casa de Compensare (fost SNCDD SA)	servicii financiare	0.11%
Auto Mondo Company SA	auto	20.00%
Centrul de Afaceri Romania SA (fost TAC SA)	turism	0,32%
VISA EUROPE LIMITED	carduri	0.01%
UniCredit Leasing Romania SA	leasing	0.00002%

Valoarea totala neta a participatiilor detinute la data de 31 decembrie 2010 este de 46,999,101 RON.

Intrucat UniCredit Tiriac Bank SA detine actiuni nelistate in entitati persoane juridice, ale caror valoarea justa (de piata) nu poate fi determinata in mod credibil, aceste participatii sunt contabilizate astfel:

- in situatiile statutare (RAS), in conformitate cu reglementarile in vigoare, la cost de achizitie;
- in situatiile IFRS:

- la cost (daca au fost achizitionate dupa 31 decembrie 2003, moment in care economia romana a incetat sa mai fie hiperinflationista), in concordanta cu IAS 29 "Raportarea financiara in economiile hiperinflationiste"); si, respectiv, la cost inflatat (daca au fost achizitionate inainte de 31 decembrie 2003)
- La valoarea justa pentru actiunile Argus care sunt listate pe Bursa de Valori Bucuresti.

Capitolul 10 - Expunerile institutiei de credit la riscul de rata a dobanzii pentru pozitiile neincluse in portofoliul de tranzactionare

Aspecte generale, procesul de management al riscului de dobanda si metode de masurare

Riscul de dobanda consta in schimbari ale ratelor de dobanda reflectate in:

- veniturile din dobanzi si, astfel, avand impact asupra castigurilor bancii (risc de cash flow);
- valoarea neta prezenta a activelor si pasivelor din cauza impactului asupra fluxurilor viitoare (risc de valoare justa).

BANCA masoara si monitorizeaza riscul de dobanda cu o frecventa zilnica, conform politicii de risc pentru banking book, ce defineste metodele si limitele sau pragurile aferente senzitivitatii la miscarile de dobanda pentru marja de dobanda si valoarea economica.

Riscul de dobanda afecteaza toate pozitiile rezultate din operatiunile comerciale si deciziile de investitii strategice (banking book).

Sursele principale de risc de dobanda pot fi clasificate astfel:

- risc de re-pricing: riscul rezultat din nepotrivirea maturitatilor si a perioadelor de re-pricing pentru activele si pasivele bancii. Principalele componente ale acestui risc sunt:
 - risc de curba de randament, rezultat din expunerea pozitiilor bancii la schimbari ale pantei sau formeii curbei de randament;
 - risc de baza, rezultat din corelarea imperfecta intre schimbarile ratei de dobanda pentru fondurile atrase si plasate pentru instrumente cu caracteristici similare de re-pricing;
- risc de optionalitate: riscul ce rezulta din optionalitatea implicita sau explicita in produsele din banking book ale institutiei.

BANCA a stabilit limite de risc pentru a reflecta apetitul la risc in concordanta cu orientarile strategice formulate de Grup si de Directorat. Aceste limite sunt definite in termeni de VaR, senzitivitate sau interval de re-pricing.

Administrarea riscului de dobanda al banking book se face de catre Directia ALM, care gestioneaza sterilizarea bilantului BANCII in ce priveste riscul de dobanda prin incadrarea in limitele interne stabilite. ALM extrage si transfera catre Markets Trading pozitiile excedentare de risc de dobanda (IR risk), prin tranzactii interne. Markets Trading inchide aceste tranzactii in piata.

La nivel de BANCA, Directia ALM in cooperare cu Departamentul Risc de Piata intreprinde urmatoarele activitati:

- creeaza analize de senzitivitate pentru a masura orice schimbare in valoarea capitalului bazate pe socuri paralele la nivelele de dobanda pentru toate scadentele de-a lungul curbei de randament;

- utilizeaza analiza intervalelor de re-pricing (presupunand ca pozitiile raman constante pe toata perioada), intocmeste simularea impactului asupra veniturilor din dobanzi pentru perioada curenta luand in considerare diferite grade de elasticitate a pasivelor fara maturitate pre-stabilita;
- analizeaza veniturile din dobanzi prin utilizarea de socuri paralele asupra dobanzilor din piata;

In stransa colaborare cu Departamentele ALM si Trezorerie, departamentul Risc de Piata stabileste limite de risc si verifica zilnic utilizarea acestora.

Tabelul de mai jos arata rezultatul exercitiului de stress testing, exprimat in milioane EUR, pentru pozitiile din balanta BANCII la 31 decembrie 2010:

- scenariul 1: aplicarea unui soc paralel de +100 bp, pentru toate valutele;
- scenariul 2: aplicarea unui soc paralel de -100 bp, pentru toate valutele;
- scenariul 3: aplicarea unui soc paralel de +150 bp, pentru toate valutele;
- scenariul 4: aplicarea unui soc paralel de -150 bp, pentru toate valutele;
- scenariul 5: aplicarea unui soc paralel de +200 bp, pentru toate valutele;
- scenariul 6: aplicarea unui soc paralel de -200 bp, pentru toate valutele;
- scenariul 7: pentru activele si pasivele in lei sensibile la rata dobanzii, cu scadenta reziduala pana la o saptamana – soc paralel de -500 bp, iar cu scadenta reziduala peste o saptamana – soc de +50 bps, pentru celelalte valute nemodificandu-se nimic;
- scenariul 8: pentru activele si pasivele in lei sensibile la rata dobanzii, cu scadenta reziduala pana la o saptamana – soc paralel de +500 bp, iar cu scadenta reziduala peste o saptamana – soc de +50 bp, pentru celelalte valute nemodificandu-se nimic;
- scenariul 9: pentru toate valutele, se aplica diferite socuri paralele, in functie de maturitatea reziduala, astfel: +50 bp pana la o saptamana, inclusiv, +100 bp pana la o luna, inclusiv, +150 bp pana la 6 luni, inclusiv, +200 bp pana la un an, inclusiv, +250 bp pana la 3 ani, inclusiv si +300 bp, pentru maturitati reziduale peste 3 ani.

Rezultatul exercitiului de stress test in milioane EUR.

Dec-10	mil eur
Scenariul 1	-19.26
Scenariul 2:	20.88
Scenariul 3:	-28.39
Scenariul 4:	32.01
Scenariul 5:	-37.22
Scenariul 6:	42.51
Scenariul 7:	-3.33
Scenariul 8:	-3.39
Scenariul 9:	-49.09

Rezultatele pentru scenariile 5 si 6 sunt rulate pentru intregul bilant al bancii precum si pentru pozitiile de banking book, acestea din urma fiind comparate cu valoarea fondurilor proprii si raportate conform cerintelor din Regulamentul BNR nr. 18/2009.

Se pot avea in vedere si alte scenarii de stress / socuri de dobanda pentru cuantificarea impactului asupra valorii economice, in functie de necesitati.

Capitolul 11 - Riscul aferent investitiilor financiare

Riscul aferent investitiilor financiare reprezinta riscul aferent participatiilor in companiile ce nu apartin Grupului si nu sunt incluse in Trading Book.

Administrarea riscului aferent investitiilor financiare se realizeaza prin:

- identificarea, monitorizarea, analiza si controlul riscului investitiilor financiare conform standardelor de grup si a cerintelor Bancii Nationale a Romaniei;
- implementarea strategiei de management al riscului investitiilor financiare prin politici si procese adecvate;
- raportarea corecta si la timp a aspectelor legate de riscul investitiilor financiare catre Grup;
- asigurarea suportului pentru desfasurarea activitatii Comitetului de Administrare a Riscurilor

Strategia administrarii riscului investitiilor financiare se realizeaza prin aplicarea urmatoarelor principii de baza:

- Administrarea riscului aferent investitiilor financiare se va realiza prin indicatori si modele specifice de risc precum: limite VaR, impact fonduri proprii, valoarea de piata a detinerilor, cifrele detaliate in rapoarte specifice
- Toti factorii de risc relevanti vor fi identificati si luati in considerare in cadrul procesului de stabilire a limitelor.
- Evenimentele specifice vor fi luate in considerare in cadrul scenariilor de stress;
- Expunerile la riscul de investitii financiare (utilizarea limitelor, excese) vor fi raportate la timp si cu regularitate catre Management si catre Grup.

Capitolul 12 - Riscul aferent investitiilor imobiliare

Riscul aferent investitiilor imobiliare este definit ca o pierdere potentiala ca urmare a fluctuatiilor valorii de piata a portofoliului de investitii imobiliare detinut de BANCA. Aceasta include portofoliul UCT, cat si cele aflate in portofoliul subsidiarelor. In calculul riscului aferent investitiilor imobiliare nu se considera proprietatea care este garantie imobiliara.

Administrarea riscului investitiilor imobiliare se realizeaza prin:

- identificarea, monitorizarea, analiza si controlul riscului imobiliar conform standardelor de grup si a cerintelor Bancii Nationale a Romaniei;
- implementarea strategiei de management al riscului investitiilor imobiliare prin politici si procese adecvate;
- raportarea corecta si la timp a aspectelor legate de riscul investitiilor imobiliare catre Grup;
- asigurarea suportului pentru desfasurarea activitatii Comitetului de Administrare a Riscurilor

Strategia administrarii riscului investitiilor imobiliare se realizeaza prin aplicarea urmatoarelor principii de baza:

- Administrarea riscului de investitii imobiliare se va realiza prin indicatori si modele specifice de risc precum: limite VaR, total investitii imobiliare pe total active, cifrele esentiale in rapoartele de risc trimestrial, cifrele detaliate in rapoarte specifice

- Toti factorii de risc relevanti vor fi identificati si luati in considerare in cadrul procesului de stabilire a limitelor.
- Evenimentele specifice vor fi luate in considerare in cadrul scenariilor de stress;
- Expunerile la riscul de investitii imobiliare (utilizarea limitelor, excese) vor fi raportate la timp si cu regularitate catre Management si catre Grup.

Capitolul 13 – Riscul de afaceri

Riscul de afacere este definit ca reprezentand schimbari adverse si neasteptate in volumele de afaceri si/sau marjele sale. Acest risc poate conduce la diminuari serioase ale veniturilor si prin urmare la diminuarea valorii de piata a unei companii.

Riscul de afaceri rezulta in primul rand din:

- deteriorarea importanta a mediului de afaceri;
- schimbari ale situatiei competitionale sau comportamentul clientilor;
- schimbari in structura cheltuielilor.

Administrarea Riscului Afacerii se realizeaza prin:

- urmarirea calculului necesarului de capital pentru Riscul Afacerii ce se realizeaza la nivel de Grup;
- informarea Grupului cu privire la orice tip de neconcordanțe a parametrilor utilizati in calculul necesarului de capital pentru Riscul Afacerii.
- colaborarea cu Grupul pentru a stabili cele mai bune cai de actiune in cazul in care se observa fluctuatii majore ale necesarului de Capital pentru Riscul Afacerii

BANCA a implementat reglementari interne si mecanisme specifice de administrare a riscului de afaceri.

Capitolul 14 - Riscul strategic

Riscul strategic face parte din riscurile care sunt evaluate din punct de vedere calitativ in cadrul procesului de “Risk Assessment” initiat de Grup.

Riscul strategic este analizat din urmatoarele perspective:

- Riscul de schimbare in mediul de afaceri;
- Riscul de implementarea defectuasa a deciziilor;
- Riscul de lipsa de reactivitate.

Pentru riscurile enumerate, se analizeaza trei parametri: probabilitatea, severitatea si expunerea.

Probabilitatea reprezinta sansele ca o anumita insiruire de evenimente sa se intample, avand anumite consecinte.

Severitatea reprezinta masura impactului consecintelor rezultate in urma insiruirii de evenimente.

Expunerea reprezinta impactul total pe care il poate avea asupra Bancii producerea unor anumite evenimente.

Acestor parametri li se acorda unul din urmatoarele calificative:

1. scazut
2. mediu
3. ridicat

Banca a implementat reglementari interne si mecanisme specifice de administrare a riscului strategic.

Capitolul 15 - Politica de remunerare

Politicele de remunerare ale Bancii sunt reprezentate de Politica de Resurse Umane si Politica de Compensatii si Beneficii – acestea stabilesc cadrul de remunerare, sunt accesibile tuturor salariatilor si sunt aprobate de catre Directorat si Consiliul de Supraveghere. Procesul de evaluare face obiectul unui regulament separat care stabileste etapele procesului de evaluare, criteriile de evaluare si creeaza un cadru standardizat de desfasurare a evaluarilor. Banca are un Comitet de Remunerare, constituit din membri ai Consiliului de Supraveghere, care aproba remuneratia membrilor Directoratului.

Conform politicii de resurse umane, capitolul “Primele/bonusurile:

“Banca poate plati prime anuale pentru realizari. Acordarea lor este in totalitate la discreția Directoratului si depinde de rezultatul general al intregului grup si al bancii in anul anterior, precum si de performanta individuala a angajatului. Din acest motiv, plata unei prime intr-un an nu reprezinta o obligatie a Bancii de a plati prime si in anii urmatori. Implementarea politicii de remunerare va fi evaluata independent, o data pe an, la inceputul fiecarui an si va lua in considerare acordarea compensatiilor financiare in sensul atribuirii acestora pe baza unui complex de criterii care sa previna asumarea excesiva a riscurilor si a unor situatii adverse. Aceste criterii vor fi revizuite anual si vor fi cuprinse in obiectivele individuale si colective. “

Acordarea bonusurilor catre membrii organelor cu functie de conducere se realizeaza in baza unor criterii clar stabilite si comunicate in avans, care includ atat elemente calitative cat si elemente cantitative, cu obiective stabilite si evaluate pe o perioada de patru ani. Acestea au in vedere atat performanta individuala cat si cea a Bancii”.

Remuneratia membrilor Consiliului de Supraveghere nu este corelata direct cu performanta Bancii, intrucat aceasta nu este stabilita la nivelul Directoratului. De asemenea nici remuneratia coordonatorilor functiilor de audit si conformitate nu este corelata direct cu performanta Bancii.

Banca a stabilit “Reguli interne privind selectarea si numirea persoanelor cu functii de conducere in UniCredit Tiriace Bank”, document ce prezinta criteriile de selectare a succesorilor persoanelor care ocupa pozitii cheie de executie, stabileste standardele de calitate pentru activitatea de selectie si numire a persoanelor care ocupa pozitii cheie de executie, cat si cerintele minime de angajare aplicabile ocupantilor acestor pozitii in termeni de calificare si experienta.

Anexa 1

Raport de publicare a informatiilor (Basel II Pillar 3 Disclosure) UniCredit Consumer Financing SA pentru anul 2010

Capitolul 1 – Cerinte Generale

1.1 Strategia si cadru general de gestionare a riscurilor

UniCredit Consumer Financing IFN SA isi defineste strategii si politici specifice pentru urmatoarele tipuri de riscuri, fara a fi inasa limitative:

1. riscul de credit
2. riscul de piata
3. riscul de lichiditate
4. riscul operational
5. riscul reputational

1.2 Structuri organizatorice cu atributii de administrare a riscurilor

Structura de control a riscurilor se bazeaza pe o multitudine de functii operationale si de control, definite in acord cu prevederile Regulamentului de Organizare si Functionare al UniCredit Consumer Financing, dar si cu prevederile existente la nivelul grupului.

Consiliul de Supraveghere este responsabil de implementarea si pastrarea unui sistem de control intern eficient.

In contextul controlului intern si administrarii riscurilor semnificative SB are cel putin urmatoarele responsabilitati:

3. Aproba si revizuieste anual strategia generala a Societatii si politicile privitoare la activitatea companiei, printre care si politica specifica privind controlul si administrarea riscurilor;
4. In cadrul strategiei generale privind administrarea riscurilor, SB are urmatoarele atributii:
 - ✓ Aproba si reconsidera profilul de risc al Societatii;
 - ✓ In stransa corelatie cu obiectivele strategiei generale a Societatii, Consiliul de Supraveghere aproba propunerile Directoratului de tintire anual a unui anumit profil de risc, modalitatea de determinare a acestuia si frecventa de monitorizare a activitatii Societatii, in functie de profilul de risc urmarit a se atinge;
 - ✓ Aproba politicile privind administrarea riscurilor respective, le analizeaza periodic, cel putin anual, si dispune, dupa caz revizuirea acestora;
 - ✓ Asigura luarea masurilor necesare de catre conducatori pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea si controlul riscurilor respective, inclusiv pentru activitatiile externalizate si totodata supravegheaza conducatorii in legatura cu modul in care acestia monitorizeaza functionarea adecvata si eficienta a sistemului de control intern si administrare a

- riscurilor;
- ✓ Aproba activitatile care ar putea sa fie externalizate

Directoratul este responsabil cu implementarea strategiei si a politicilor de management al riscurilor, asa cum este stabilit si definit in Actul Constitutiv si Regulamentul de Organizare si Functionare.

In acest scop, Directoratul:

1. Asigura comunicarea strategiei si politicii companiei de management al riscurilor
2. Este responsabil pentru o cultura de control adecvata si de importanta sistemului de comunicare cu privire la controlul intern si managementul riscului
3. Asigura un sistem de control al incadrarii in limitele de expunere stabilite
4. Aproba procedurile de delegare in relatie cu managementul riscurilor si activitatile de control intern
5. Analizeaza oportunitatea externalizarii de activitati in acord cu politica interna privind externalizarea activitatilor
6. Defineste politicile de resurse umane pentru a asigura respectarea angajarii de personal specializat, cu experienta si cunostinte in departamentele a caror activitate genereaza riscuri.

Comitete specializate pentru managementul riscurilor

Comitetul de Audit are responsabilitati cu privire la controlul intern si administrarea riscurilor semnificative, in conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare al UCFin, si cu Regulamentul propriu de organizare, aprobat la nivelul UCFin:

Comitetul de Audit evalueaza eficienta procesului de management al riscurilor, ca parte a sistemului de control intern analizeaza periodic informatii referitoare la acesta.

Comitetul de Administrare a Riscurilor isi desfasoara activitatea de identificare, evaluare si administrare a riscurilor in conformitate cu prevederile Regulamentului de Organizare si Functionare al UCFin, si cele ale regulamentului propriu aprobat. Comitetul de Administrare a Riscurilor este un comitet permanent al companiei.

Asistand conducerea companiei in indeplinirea responsabilitatilor legate de normele strategice si politicile de grup pentru tipurile de riscuri, actioneaza pentru a:

1. Informa periodic Consiliul de Supraveghere cu privire la situatia expunerii la riscuri si imediat in cazurile de schimbari importante in situatia curenta sau viitoare a expunerilor la riscuri;
2. Asigura dezvoltarea adecvata de politici si proceduri pentru identificarea, evaluarea, monitorizarea si controlul riscurilor semnificative, stabileste partile competente si responsabilitatile referitoare la controlul si managementul riscurilor;
3. Stabili limitele de expunere la riscuri, incluzand in situatiile de criza si procedurile necesare pentru aprobarea exceptiilor de la limitele interne stabilite;
4. Aproba activitatile noi ale companiei, bazandu-se pe riscurile semnificative asociate cu acestea;
5. Monitoriza implementarea si aplicarea politicilor si procedurilor interne de management al riscurilor si conformitatea cu prevederile legale si interne legate de riscuri.

In conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare, Comitetul de administrare a riscurilor se intruneste cel putin trimestrial si oricand este nevoie.

Exista si alte comitete specializate care functioneaza la nivel de companie, cu responsabilitati de gestionare a riscurilor:

Comitetul de credite – are responsabilitati de aprobare a facilitatilor de creditare conform competentelor sale stabilite cu scopul de a asigura calitatea portofoliului de credite prin diminuarea si limitarea riscului de credit in conformitate cu politica de creditare si reglementari specifice ale comitetului de credit aprobate de catre Directorat.

Divizia de risc (CRO)

Divizia de risc functioneaza ca o structura organizatorica permanenta, cu responsabilitati legate de administrarea cadrului general de gestionare a riscurilor.

Divizia de Risc ofera sprijin Comitetului de management al riscului si managementului companiei prin intermediul sistemelor de monitorizare a riscului de credit.

Responsabilitatile Diviziei de risc sunt:

1. Intocmirea si supunerea spre aprobare Comitetului de gestionare a riscurilor si managementului companiei a politicilor de risc, metodologii, instrumente si proceduri specifice de evaluare a riscului de credit si de monitorizare
2. Revizuirea periodica a portofoliului de credite al companiei pentru a verifica daca riscul este in limitele acceptate.
3. Dezvoltarea, testarea si implementarea de sisteme si a unei anumite structuri de risc de credit de management, cum ar fi: baze de date istorice, modele de evaluare a riscului, rapoarte curente
4. Asigura conformitatea cu profilul de risc aprobat, CRO impreuna cu presedintele Comitetului de norme interne si proceduri coordoneaza activitatea de emitere a procedurilor interne privind identificarea, masurarea si monitorizarea riscurilor semnificative
1. Pentru a asigura gestionarea optima a riscurilor de credit, la nivel individual si la nivel de portofoliu, Divizia Risc este structurata in 5 departamente pentru gestionarea si controlul riscurilor. Responsabilitatile lor sunt detaliate in Regulamentul de Ordine si Functionare a Companiei:
 - Modelarea riscului
 - Departamentul Decizie
 - Departamentul Credite
 - Colectare
 - Departamentul risc de creditare auto

Divizia de Finante si Planificare

Divizia de Finante si Planificare ofera sprijin in cadrul Comitetului de management al riscului si de management al companiei prin intermediul sistemelor actuale de monitorizare a pietei si a riscului de lichiditate.

Departamentul Marketing si Dezvoltare Produse

Departamentul de Marketing si Dezvoltare Produse ofera suport Comitetului de gestionare a riscurilor si managementului companiei prin intermediul sistemelor actuale de monitorizare a riscului reputational.

Riscul operational este gestionat de catre toate departamentele ale caror activitati sunt expuse unor riscuri operationale. Monitorizarea este asigurata prin verificarea periodica a limitelor indicatorilor riscului operational.

Alte structuri organizatorice cu atributii legate de gestionarea riscurilor

Funcția de gestionare a riscurilor este sustinuta la nivel de companie prin intermediul altor comisii de specialitate (comisia de disciplina, comisia de norme si proceduri, comisia de proiecte, comisia de stabilire a preturilor si produse, comisia de continuitate a afacerii si de gestionare a crizelor,etc.) .

Capitolul 2 – Structura fondurilor proprii

Compozitia capitalurilor pentru scopuri de reglementare este detaliata prin situatia fondurilor proprii ale institutiei de credit la sfarsitul exercitiului financiar (sumele sunt exprimate in RON):

Fonduri proprii (ron)	31-Dec-2010
1.1.1.1. Capital social subscris si varsat	75.843.000
1.1.1.2. (-) Actiuni proprii	-
1.1.1.3. Prime de capital	
1.1.1. Capital eligibil	75.843.000
1.1.2.1.01.A. Rezerve brute	(28.191.310)
1.1.2.1.01.B. Obligatii fiscale previzibile	
1.1.2.3.01 Profit auditat din anul curent	
1.1.2. Rezerve eligibile	(28.191.310)
1.1.5.1.A. Imobilizari necorporale brute	(3.704.023)
1.1.5.1.B. Amortizarea imobilizarilor necorporale	
1.1.5.4 Alte deductii specifice Romaniei din fondurile proprii de nivel I	
1.1.5. Alte deductii din fondurile proprii	
1.1. Fonduri proprii de nivel I	43.947.667
1.2.1.3. Rezerve din reevaluare	
1.2.1. Fonduri proprii de nivel 2 de baza	43.947.667
1.2.2.3. Imprumuturi subordonate	
1.2.2. Fonduri proprii de nivel 2 suplimentar specifice Romaniei	
1.3.1.A. (-) Valoarea actiunilor si a altor titluri de capital detinute in alte institutii de credit sau financiare, care depasesc 10% din capitalul social al acestora (brut)	
1.3.1.B. (-) Valoarea actiunilor si a altor titluri de capital detinute in alte institutii de credit sau financiare, care depasesc 10% din capitalul social al acestora (provizion)	-
1.3.9.C. (-) Participatii calificate in institutii din afara sectorului financiar (brut)	
1.3.9.D. (-) Participatii calificate in institutii din afara sectorului financiar (provizion)	
1.3. (-) Elemente deductibile din fondurile proprii de nivel 1 si 2, din care	
1.3.T.1 Din fondurile proprii de nivel 1	
1.3.T.2 Din fondurile proprii de nivel 2	
1.4. Total fonduri proprii de nivel I	43.947.667
1.5. Total fonduri proprii de nivel II	43.947.667
1. FONDURI PROPRII TOTALE	43.947.667

In urma analizei elementelor componente ce intra in calculul fondurilor proprii, nu exista nici o categorie care prezinta clauze contractuale.

Capitolul 3 – Adecvarea capitalului la risc

Informatii calitative

In vederea calculului necesarului de capital reglementat, UCFin a respectat in cursul anului 2010 prevederile Regulamentului nr.20/13.10.2009. Astfel institutiile financiare nebancare trebuie sa asigure in permanenta un nivel al fondurilor proprii cel putin egal cu cel al capitalului social minim aplicabil iar expunerea agregata a acestora nu poate depasi 1500% din valoarea fondurilor proprii. In vederea calcularii necesarului de capital din punct de vedere al reglematarilor de grup, UCFin a utilizat in anul 2010 abordarea standard pentru riscul de credit .

In cadrul UCFin, sarcinile legate de calculul si monitorizarea necesarului de capital sunt efectuate de serviciile specializate ale Diviziei Financiar si Diviziei Risc.

In ceea ce priveste cerintele de adecvare a capitalului in sensul Regulamentului nr 20/13.10.2009 cat si a politicilor de grup, UCFin este implicata intr-un proces permanent de evaluare a adecvarii de capitalului in scopul sustinerii activitatilor curente si viitoare, care cuprinde urmatoarele procese:

- 5) Bugetare
- 6) Monitorizare si analiza
- 7) Stress testing
- 8) Previzionare

In cadrul procesului de **bugetare**:

- Diversele segmente de afaceri furnizeaza volumele preconizate a se realiza.
- Directia Control Risc de Credit realizeaza o estimare a provizioanelor de risc de credit pe baza volumelor previzionate.
- In cadrul Departamentului de Strategic Planning si Control se calculeaza necesarul de capital, si se compara cu capitalul existent.
- Pentru asigurarea unui nivel corespunzator de capitalizare, se au in vedere actiuni de optimizare a RWA. Astfel, pornind de la obiectivele de capitalizare, BANCA stabileste masuri de optimizare a structurii portofoliului de credite si garantii.

Procesul de **monitorizare si analiza** implica:

- Calculul lunar al necesarului de capital si ratei de solvabilitate in scop reglementar.
- Optimizarea continua a RWA.
- Alocarea optima a capitalului, astfel incat sa asigure crearea de valoare adaugata pentru actionari.

Procesul de **stress testing**:

- Presupune evaluarea necesarului de capital in diverse scenarii extreme.
- Se urmareste surplusul de capital necesar in situatiile extreme si se analizeaza solutii de obtinere a acestui capital in cazul in care ar fi nevoie.

Procesul de **previzionare**:

- Pe parcursul anului au loc mai multe actiuni de previzionare prin care se urmareste o estimare cat mai apropiata de realitate a evolutiei necesarului de capital.

Informatii cantitative (sumele sunt exprimate in RON)

2	CERINTE DE CAPITAL	32.494.604
2.1.	Abordarea standard	32.494.604
2.1.1	Administratii centrale sau banci centrale	0
2.1.2	Administratii regionale sau autoritati locale	
2.1.3	Organisme administrative si entitati fara scop lucrativ	0
2.1.4	Banci multilaterale de dezvoltare	0
2.1.5	Organizatii administrative si entitati fara scop lucrativ	0
2.1.6	Institutii	622.992
2.1.7	Societati	
2.1.8	De tip retail	31.355.914
2.1.9	Garantate cu proprietati imobiliare	
2.1.10	Elemente restante	239.917
2.1.11	Elemente ce apartin categoriilor reglementate ca avand risc ridicat	
2.1.12	Obligatiuni garantate	0
2.1.13	Creante pe termen scurt fata de institutii si societati	0
2.1.14	Creante sub forma titlurilor de participare detinute in organismele de plasament colectiv	0
2.1.15	Alte elemente	275.781
2.2	RISC DE DECONTARE/LIVRARE	0
2.3	CERINTE TOTALE DE CAPITAL PENTRU RISCUL DE POZITIE, RISCUL VALUTAR SI RISCUL DE MARFA	0
2.3.1	Riscurile de pozitie, valutar si de marfa potrivit abordarii standard	0
2.3.1.1	Riscul de pozitie aferent titlurilor de creanta tranzactionate	0
2.3.1.2	Riscul de pozitie aferent titlurilor de capital	0
2.3.1.3	Riscul valutar	0
2.3.1.4	Riscul de marfa	0
2.4	TOTAL CERINTE DE CAPITAL PENTRU RISCURILE OPERATIONALE	
2.4.1	Abordare Standard	
3.2	Excedent (+) / Deficit (-) de fonduri proprii	11.453.063
3.2.a	Indicatorul de solvabilitate(%)	10.82%

Capitolul 4 – Riscul de credit: aspecte generale

Evaluarea si identificarea riscului de credit

In procesul de determinare a riscului, se au in vedere urmatoarele elemente:

- situatia financiara curenta a clientilor si capacitatea de plata;
- concentrarea expunerilor fata de contrapartide, pietele in care acestea opereaza si sectoarele economice
- capacitatea de punere in aplicare, din punct de vedere legal, a angajamentelor contractuale;
- angajamentele contractuale cu persoanele aflate in relatii speciale cu institutiile financiare nebancale;
- destinatia creditului si sursa de rambursare a acestuia;
- istoricul serviciului datoriei aferent contrapartidei;
- alte caracteristici specifice ale imprumutatului si tranzactiei care afecteaza gradul de colectare a principalului si dobanzilor.

Administrarea riscului de credit

Obiectivul administrarii riscului de credit este maximizarea profitului prin mentinerea expunerii la riscul de credit in limite acceptabile.

Administrarea riscului de credit se va face avand in vedere creditele atat la nivel individual, cat si la nivelul intregului portofoliu si va include considerarea aspectelor cantitative si calitative aferente riscurilor.

Principii si practici utilizate in administrarea riscului de credit

Administrarea riscului de credit presupune un set de principii si practici coerente, orientate catre urmatoarele directii principale:

- a. Stabilirea unui cadru si a unor parametri adecvati de risc de credit;
- b. Promovarea si operarea unui proces sanatos si solid de acordare credite;
- c. Promovarea si mentinerea unui proces adecvat de administrare, masurare si monitorizare credite;
- d. Asigurarea unui control permanent asupra calitatii portofoliului de credite acordate.

a. Stabilirea unui cadru si a unor parametri adecvati de risc de credit are loc in baza urmatoarelor sub - principii:

a.1. Revizuirea de catre factorii competenti de decizie cel putin anual a strategiei de risc de credit si a politicilor de risc ale Societatii;

a.2. Politicile si procedurile au in vedere si acopera riscul de credit identificat in toate activitatile Societatii, atat la nivel de credit individual, cat si la nivel de portofoliu.

b. Promovarea si operarea unui proces sanatos si solid de acordare a creditelor in baza urmatoarelor sub - principii:

b.1. Societatea opereaza pe baza unor criterii bine definite de risc, indicand piata tinta pentru fiecare categorie de clienti, destinatia, structura creditelor si sursa lor de rambursare;

b.2. Societatea stabileste un proces clar si coerent de aprobare a creditelor ca si de modificare, reinnoire, refinantare credite deja acordate.

c. Promovarea si mentinerea unui proces adecvat de administrare, masurare si monitorizare credite are loc in baza urmatoarelor principii:

c.1. Societatea detine un sistem de monitorizare si colectare credite;

c.2. Societatea utilizeaza sisteme de rating si scoring pentru evaluarea bonitatii clientilor;

c.3. Societatea utilizeaza aplicatii pentru procesarea automata a creditelor.

d. Asigurarea unui control permanent asupra portofoliului de credite acordate are loc in baza urmatoarelor principii:

d.1. Societatea dispune prin intermediul aplicatiilor de procesare utilizate de posibilitatea de a controla intregul process de creditare (ex.: in cazul creditelor acordate persoanelor fizice se pot vizualiza totii parametrii, conditiile, etapele acordarii, utilizatorii aplicatiei, persoanele implicate in aprobare si debursare, etc);

d.2. Societatea poate mobiliza in orice moment persoane competente pentru efectuarea de controale interne in vederea verificarii indeplinirii tuturor conditiilor procedurale ca si individuale/per facilitate de credit;

d.3. Utilizarea de rapoarte specifice privind expunerile, restantele, provizioanele, etc.

Proceduri specifice de administrare a riscului de credit

Totodata, administrarea riscului de credit se va face si in functie de faza procesului de creditare, astfel:

➤ Administrarea riscului de credit in faza de acordare a creditelor.

Procedurile specifice de administrare a riscurilor in faza de acordare a creditelor sunt urmatoarele:

- a. Societatea acorda imprumuturi si le administreaza prin sediul central (Head Office). Primirea solicitarilor de credit sunt facute de catre sucursalele UniCredit Tiriac Bank, punctele de vanzare si partenerii agreati si autorizati.
- b. Propunerile de credit sunt analizate conform Fluxului de Aprobare a Creditelor, decizia fiind luata la nivelul stabilit al autoritatii de aprobare.
- c. Procesul de evaluare si decizie al unei Propuneri de Credit include doua etape principale:
 - prima, legata in principal de Entitatea care face propunerea de credit si in cadrul careia se efectueaza un numar de activitati precum: colectarea informatiei, structurarea propunerii (structurarea propunerii include si finalizarea evaluarii clientului);
 - a doua, este etapa luarii deciziei, care implica in principal entitatile cu drept de analiza si aprobare.
- d. Evaluarea fezabilitatii unei propuneri de credit este realizata pe baza analizei riscurilor referitoare la:
 1. Imprumutat: eligibilitate
 2. Tranzactia finantata
 3. Garantiile furnizate (in cazul creditelor auto).
- e. In scopul evaluarii gradului de risc, debitorului i se atribuie un rating intern conform procedurilor Societatii pentru activitatea de creditare.

Eligibilitatea clientilor este determinata de un set de criterii minimale:

- Compatibilitatea destinatiei creditului cu cele prevazute de normele interne;
- Existenta sursei de rambursare;
- Integritatea si reputatia clientului care solicita creditul;
- Profilul curent de risc al imprumutatului si senzitivitatea capacitatii sale de plata la evolutia si conditiile pietei;
- Istoricul serviciului datoriei si capacitatea curenta de a rambursa, bazate pe evolutia veniturilor personale, la persoane fizice;
- Capacitatea legala a imprumutatului de a-si asuma obligatii;

La acordarea creditelor se va avea in vedere principiul conform caruia prima sursa de rambursare a creditului isi are originea in capacitatea imprumutatului de a genera lichiditati, garantiile colaterale constituind intodeauna ultima sursa de rambursare a creditului si de plata a dobanzilor/comisioanelor aferente.

Odata indeplinite criteriile de acordare a creditelor, Societatea se va asigura ca informatiile primite sunt suficiente pentru luarea deciziilor de creditare. Aceste informatii vor fi folosite in stabilirea ratingului intern al debitorului, conform procedurilor existente pentru activitatea de creditare.

➤ **Administrarea riscului de credit in faza de administrare a creditelor.**

Administrarea riscului de credit in aceasta faza urmareste diminuarea riscului de neplata si a riscului de concentrare.

Riscul de neplata reprezinta riscul ca o contrapartida care inregistreaza o expunere fata de Societate sa nu-si poata onora la timp obligatiile scadente conform prevederilor contractuale. Este cea mai importanta componenta a riscului de credit.

In vederea minimizarii si prevenirii riscului de neplata, se vor avea in vedere urmatoarele:

- Administrarea riscurilor va monitoriza si va dezvolta baze de date referitoare la creditele neperformante si incidenta creditelor restante.
- Analiza performantei clientului se va face pe baza informatiilor financiare si a celor de ordin calitativ, urmand ca incadrarea in categoria de rating corespunzatoare sa se realizeze in conformitate cu prevederile legale in vigoare si normele si procedurile interne.
- In cazul aparitiei restantelor la plata, clientii vor fi notificati si se va incerca solutionarea incidentelor aparute.
- Consultarea informatiilor oferite de entitati autorizate din Romania, precum: Biroul de Credite etc.

Riscul de concentrare este reprezentat de expunerea Societatii peste limitele de prudentialitate pe anumite sectoare de activitate, categorii de debitori, produse de creditare, arie geografica, moneda etc.

In vederea minimizarii si prevenirii riscului de concentrare, se vor avea in vedere urmatoarele:

- Pentru a preveni concentrarea riscului pe un sector de activitate, se vor stabili si monitoriza permanent limite de expunere la riscul de credit ca procent din totalul portofoliului de credit;
- Pe masura dezvoltarii sistemului de rating intern pentru clienti, vor fi stabilite limite de expunere pe categorii de rating.

Sistemul de monitorizare a riscului de credit va cuprinde cel putin:

- a) analiza situatiei financiare a contrapartidei;
- b) urmarirea conformitatii modului de respectare de catre contrapartida a clauzelor contractuale;
- c) evaluarea gradului de acoperire cu garantii a expunerii in raport cu situatia curenta a contrapartidei;
- d) actualizarea informatiilor relevante cuprinse in dosarul de credit.

CAPITOLUL 5 – RISCUL DE PIATA

Riscul de piata este definit ca fiind riscul inregistrarii de pierderi sau al nerealizarii profiturilor estimate, care apare din fluctuatiile pe piata ale preturilor, ratei dobanzii si cursului valutar, pretului titlurilor de capital si a titlurilor de creanta si preturilor marfurilor tranzactionate.

Pentru UniCredit Consumer Financing, riscul de piata are urmatoarele doua componente:

- riscul valutar
- riscul de rata de dobanda

Principalele surse ale riscului aferent ratei dobanzii sunt corelarea deficitara dintre scadenta (pentru ratele fixe ale dobanzii) sau data de restabilire a preturilor (pentru ratele fluctuante ale dobanzii) pentru activele si pasivele purtatoare de dobanda, evolutia negativa a pantei si forma curbei de randament (evolutia neparalela a randamentelor ratei dobanzii a activelor generatoare

de venituri si pasivelor purtatoare de dobanda), corelarea deficitara a ajustarilor ratelor incasate si platite pentru diferite produse financiare cu caracteristici similare de restabilire a preturilor.

Administrarea riscului de piata se realizeaza prin:

- identificarea, monitorizarea, analiza si controlul riscurilor de piata: riscul valutar si de rata a dobanzii, conform standardelor de grup si a cerintelor Bancii Nationale a Romaniei;
- dezvoltarea si implementarea strategiei de management al riscului;
- asigurarea calculului de profit si pierdere pentru departamentul Trezorerie;
- raportarea aspectelor legate de riscul de piata catre Conducerea Companiei;

Departamentele responsabile pentru administrarea si monitorizarea riscului de piata sunt: Divizia Financiar si Planificare, Departamentul Marketing si Dezvoltare Produse, Diviziile de Vanzari.

CAPITOLUL 6 – RISCUL DE LICHIDITATE

Riscul de lichiditate reprezinta probabilitatea ca Societatea sa nu-si poata onora la timp si integral obligatiile de plata, asa cum rezulta din relatiile sale contractuale cu clientii si cu tertii.

Pentru UniCredit Consumer Financing, riscul de lichiditate are urmatoarele doua componente:

- riscul de a nu putea sa isi onoreze la timp obligatiile fata de clienti si furnizori, sau
- riscul de a suporta costuri de oportunitate, daca detinerile de numerar sunt prea mari si nu sunt investite la randamente mai mari (in activitatea de creditare).

Administrarea riscului de lichiditate trebuie privita si in corelatie cu alte riscuri bancare majore, care pot influenta situatia lichiditatii: riscul de credit, riscul operational, riscul reputational, riscul de dobanda si valutar, etc.

Pentru administrarea riscului de lichiditate se folosesc rapoarte specifice, conform “*Strategiei, definirea si evaluarea profilului de risc al UCFin*”, astfel:

1. In vederea gestionarii lichiditatii pe termen scurt, este produs urmatorul raport:

- Raportul zilnic de lichiditate pe termen scurt, in care este estimat profilul zilnic de lichiditate pe urmatoarele 12 luni, in functie de scadentele diferitelor active si pasive ale Societatii. Limitele verificate in acest raport corespund celor pe care grupul le solicita prin strategia de lichiditate pe termen scurt si reprezinta rezultatul diferentei dintre intrarile si iesirile de fonduri generate de operatiunile in toate valutele.

2. Managementul lichiditatii structurale si al nevoilor de finantare:

- In a doua parte a fiecarui an, in cadrul procesului de bugetare, divizia Financiar si Planificare intocmeste planul anual de finantare, pornind de la estimarile de crestere a activelor si pasivelor.
- De asemenea, Compania foloseste lunar rapoarte specifice pentru determinarea pozitiei de lichiditate structurala, conform normelor in vigoare si politicilor grupului UniCredit.
- Astfel, Societatea utilizeaza modele pentru a estima:
 - probabilitatea de rambursare anticipata a creditelor acordate;
 - probabilitatea cu care alte angajamente extra-bilantiere se pot transforma in nevoi de lichiditate;
 - gradul de lichiditate al diferitelor clase de active bilantiere.

Modelele sunt folosite atat pentru raportari curente, cat si pentru estimarea necesarului de finantare.

Modelele utilizate se aplica in situatii de desfasurare normala a activitatii. Pentru situatiile de criza, se folosesc scenarii exceptionale ("stress scenarios"). Divizia Financiar si Planificare este responsabila pentru administrarea si monitorizarea riscului de lichiditate.

CAPITOLUL 7 – RISCUL OPERATIONAL

Evenimentele de risc operational

Grupul UniCredit defineste riscul operational ca fiind riscul unor pierderi determinate de erori, incalcarea unor reglementari sau norme, intreruperi ale activitatii, daune datorate unor procese interne, personalului, sistemelor sau unor evenimente externe.

Evenimentele de risc operational sunt acelea care rezulta in urma unor procese interne inadecvate sau esuate, a erorilor personalului sau sistemelor sau in urma unor evenimente externe sau sistematice: fraudarea internă sau externă, practici de angajare si siguranta locului de munca, plangeri si reclamatii din partea clientilor, distributia produselor, amenzi si penalitati datorate incalcarii reglementarilor, daune asupra bunurilor fizice, intreruperi ale activitatii si disfunctionalitati ale sistemelor, administrarea proceselor.

Analiza expunerii la riscul operational va lua in considerare urmatoorii factori:

- pierderile din risc operational, recuperările din asigurari si indicatori de risc operational;
- tendintele rezultate ca urmare a analizei de scenarii;
- evenimente interne si externe relevante;
- cerintele de capital pentru riscul operational si masurile de diminuare a riscului operational, inclusiv transferul riscului prin asigurari.

Informatiile obligatorii pentru calculul necesarului de capital sunt pierderile, provizioanele, eliberarea de fonduri si recuperările; alte tipuri de costuri sunt relevante doar pentru controlul si diminuarea expunerii la riscul operational.

Identificarea si colectarea pierderilor din risc operational se bazeaza pe urmatoarele categorii:

1. **Frauda internă** – pierderi rezultate din actiuni de genul celor comise cu intentia de fraudare, de insusire frauduloasa de bunuri (in sens juridic) sau de incalcare/eludare a reglementarilor, legislatiei sau politicii Societatii (excluzand evenimentele de tipul discriminarii sau incalcarii principiilor diversitatii), in care este implicata cel putin o persoana din interiorul acesteia, dar excluzand daunele aduse cu intentie bunurilor. Frauda internă are originea in interiorul Societatii, iar natura internă a evenimentului trebuie stabilita fara echivoc, altfel evenimentul va fi considerat fraudă externă.
2. **Frauda externă** – pierderi rezultate din actiuni de genul celor comise cu intentia de fraudare, de insusire frauduloasa de bunuri sau de incalcare/eludare a legislatiei, comise de un tert, fara ajutorul unui angajat si excluzand daunele asupra bunurilor.
3. **Practici de angajare si siguranta la locul de munca** – pierderi rezultate din actiuni contrare prevederilor legislatiei si conventiilor in materie de angajare, sanatate si siguranta la locul de munca, din plata de daune pentru vatamari corporale sau din practici/evenimente de discriminare sau de incalcare a principiilor diversitatii.
4. **Clienti, produse si practici comerciale** – pierderi rezultate din incalcarea neintentionata sau din neglijenta a obligatiilor profesionale fata de clienti (inclusiv cele privind increderea/siguranta si cele privind adecvarea serviciilor) sau din natura sau caracteristicile unui produs. In aceasta categorie intra atat evenimentele in care Societatea

este responsabila pentru o astfel de incalcare, cat si cele in care Societatea a fost victima unor practici similare de catre alta Societate.

5. **Pagube asupra activelor corporale** – pierderi rezultate din distrugerea sau deteriorarea activelor corporale, in urma catastrofelor naturale sau a altor evenimente.
6. **Intreruperea activitatii si functionarea neadecvata a sistemelor** – pierderi rezultate din intreruperi ale activitatii sau functionarea neadecvata a sistemelor.
7. **Executarea, livrarea si gestiunea proceselor** – pierderi datorate procesarii neadecvate a tranzactiilor sau gestiunii necorespunzatoare a proceselor; pierderi din relatiile cu partenerii de afaceri si cu furnizorii. Evenimentele din aceasta categorie nu sunt intentionate si implica documentarea si intocmirea unor tranzactii (cel mai adesea, evenimente de acest tip se petrec in back office).

Indicatori si rapoarte specifice de risc operational

Indicatorii reprezinta date ce reflecta profilul de risc operational: valoarea unui indicator trebuie sa fie corelata cu schimbarile in nivelul de risc. Monitorizarea indicatorilor de risc operational va constitui un sistem de semnalizare preventiv a riscului operational pentru cei care administreaza riscul in activitatile zilnice si pentru persoanele direct responsabile cu administrarea riscului.

Selectarea proceselor, activitatilor si riscurilor care vor fi controlate utilizand sistemul indicatorilor de risc operational depinde de datele disponibile in baza de date cu pierderile din risc operational, de evaluarile riscului de catre titularii proceselor sau de rapoartele de audit. Alegerea proceselor care vor fi astfel monitorizate va mai depinde de riscurile operationale, prioritatile, problemele critice raportate, de modul in care sunt disponibile datele (va fi preferata o procedura automata uneia manuale), de eficienta indicatorilor alesi fata de pierderile si erorile inregistrate, de schimbari in metodele de derulare a afacerilor si in procese.

Identificarea indicatorilor de risc operational trebuie repetata/reluata periodic: variabilele care exprima riscurile fiecarui proces vor fi determinate de catre titularii proceselor respective.

Tendintele urmate de pierderile din risc operational si de indicatorii de risc se considera ca alcatuiesc un test al sistemului de prevenire a riscului operational. Setarea, actualizarea si administrarea indicatorilor de risc operational este responsabilitatea managerilor de risc si a responsabililor cu raportarea riscului din cadrul proceselor.

Tipurile de pierderi care pot aparea din producerea evenimentelor de risc operational sunt:

- Plata de despagubiri catre clienti si salariati stabilite de instantele judecatoresti, in urma litigiilor declansate de acestia;
- Plata de amenzi, penalitati, etc.;
- Plata de cheltuieli de judecata;
- Afectarea reputatiei Societatii, prin implicarea acesteia in diverse procese si litigii, si mediatizarea acestora;
- Lipsuri in gestiune;
- Pagube materiale si financiare, aparute ca urmare a producerii de evenimente care prejudiciaza starea si valoarea activelor Societatii;
- Prejudicii platite de Societate, ca urmare a procesarii incorecte sau neprocesarii tranzactiilor ordonate de clientii Societatii.

Evenimentele soldate cu pierderi sunt colectate in prima faza la nivelul departamentelor. Diverse raportari speciale, publicatii sau informatii pot reprezenta surse de informatii.

Pentru administrarea si monitorizarea riscului operational sunt responsabile toate departamentele din cadrul UCFin.

CAPITOLUL 8 – RISCUL REPUTATIONAL

Evaluarea si identificarea riscului reputational

Identificarea si evaluarea riscului reputational se face atat la nivelul de ansamblu al Societatii cat si la toate nivelurile organizatorice ale acesteia si tine cont de toate activitatile Societatii, de activitatile externalizate, cat si de aparitia unor activitati noi.

Din punct de vedere al potentialului de risc reputational, trebuie acordata o atentie sporita urmatoarelor aspecte:

1. Atingerea sau depasirea limitelor stabilite pentru riscurile semnificative;
2. Atingerea sau depasirea unor limite la indicatorii financiari (lichiditate, solvabilitate, etc.);
3. Posta electronica – potential de risc datorat transmiterii, din eroare sau intentionat, a unor informatii confidentiale/eronate din interiorul Societatii catre exterior prin e-mail, cu date de identificare din partea Societatii;
4. Comunicarea externa prin personal neautorizat – potential de risc prin prezentarea de date trunchiate, puncte de vedere personale sau incalcare a normelor de confidentialitate;
5. Fluctuatiile de personal – presiune din punctul de vedere al confidentialitatii informatiilor, precum si risc din punctul de vedere al insusirii procedurilor privind procesele Societatii si in special a regulilor de comunicare interna si externa;
6. Campanii media negative – potential de risc prin prezentarea unilaterala a unor aspecte din activitatea Societatii;
7. Concentrarea pe anumite site-uri a unor opinii exclusiv de la clienti nemultumiti, argumentate sau nu, aspecte sesizate si aduse la cunostinta directiilor/departamentelor responsabile de catre angajati ai Societatii;

Monitorizarea riscului reputational

Monitorizarea riscului reputational se realizeaza prin:

- monitorizarea zilnica a tuturor publicatiilor in legatura cu UniCredit Consumer Financing;
- evaluarea zilnica a articolelor care pot constitui un potential risc reputational pentru UniCredit Consumer Financing; stabilirea, impreuna cu conducerea, a strategiei de comunicare pentru fiecare caz;
- monitorizarea sistemului IT si stabilirea de proceduri si reguli clare si restrictive cu privire la modalitatile de utilizare a e-mailului in relatia cu clientii si in comunicarea externa;

Administrarea riscului reputational

Strategia generala a Societatii in administrarea acestei categorii de risc se realizeaza, fara a se limita la acestea, prin:

1. Aplicarea corespunzatoare a normelor proprii privind cunoasterea clientelei si a reglementarilor in vigoare referitoare la prevenirea si combaterea spalarii banilor;
2. Selectarea, printr-o analiza riguroasa, a clientilor care solicita credite;
3. Elaborarea de politici/planuri/masuri de securitate pentru anumite activitati/servicii ale Societatii;
4. Luarea de masuri necesare pentru administrarea corespunzatoare si atenuarea extinderii consecintelor negative de catre structura interna (unitatea) in cadrul careia apare evenimentul/elementul generator de risc reputational.
5. Elaborarea unei forme adecvate de prezentare/comunicare a materialelor informative si a celor de promovare a activitatii si produselor Societatii.
6. Stabilirea procedurii de lucru si a competentelor de luare a deciziilor in cazul unei situatii de criza.
7. Alte masuri de administrare a riscului reputational pe care conducerea Societatii le considera necesare.
8. Evaluarea riscului reputational dupa caz, calitativa sau cantitativa (in vedere: pierderile induse de publicitate negativa si care pot fi cuantificate, litigii etc).

Diminuarea riscului reputational

In situatiile de criza, cu impact in aparitia riscului reputational, se are in vedere:

- stabilirea strategiei de comunicare (definirea mesajelor cheie transmise si promovate; definirea canalelor de transmitere a mesajelor);
- transmiterea mesajelor prin comunicate de presa prompte si succinte, actualizate periodic (succesul comunicarii este asigurat de un flux adecvat de informatii de la Directorat si de la departamentele de business implicate).
- instructaje cu personalul de call center pentru stabilirea modelelor/structurilor de raspuns care trebuie date in situatii specifice;
- stabilirea procedurii si competentelor de luare a deciziilor in cazul unei situatii de criza.

In mod permanent, Societatea va incerca sa limiteze riscul reputational prin proceduri, reguli si fluxuri special create in acest sens si printr-o comunicare proactiva sustinuta, transparenta si eficienta.

Pentru administrarea si monitorizarea riscului reputational sunt responsabile toate departamentele din cadrul UCFin.

Capitolul 9 – Cerinta minima de capital pentru riscul de credit

UniCredit Consumer Financing, ca parte a Grupului UniCredit, isi propune ca si obiectiv strategic mentinerea in anul 2010 a unui nivel moderat al profilului de risc. Cu toate acestea, in conjunctura pietei actuale si a crizei financiare este posibil ca independent de masurile intreprinse de catre institutie pragul de semnificatie al indicatorilor aferenti profilului de risc moderat stabiliti in profilul de risc , sa fie depasit. In acest sens, se va considera ca semnal de alarma depasirea nivelului limitelor indicatorilor aferente categoriei de risc mediu.

Astfel, din punct de vedere strategic, profilul de risc tinta pentru anul 2010 este "risc moderat", dar institutia este pregatita pentru asumarea unui risc de nivel mediu, atingerea lui nefiind insa un obiectiv in sine.

Necesarul de capital pentru acoperirea pierderilor neasteptate

In conformitate cu Strategia privind administrarea riscurilor semnificative in UniCredit Consumer Financing, institutia trebuie sa calculeze necesarul de capital pentru acoperirea riscurilor semnificative.

Necesarul de capital se calculeaza cel putin trimestrial, pe baza situatiilor financiare de la sfarsitul fiecarui trimestru.

In mod normal, acest capital necesar (capitalul economic) este diferit de capitalul minim calculat in conformitate cu reglementarile in vigoare referitoare la adecvarea capitalului.

Cu toate acestea, din cauza vechimii mici a institutiei (aproximativ 1 an), si datorita irelevantei seriilor de date istorice , precum si a gradului de complexitate a tranzactiilor si a structurii portofoliului institutiei, necesarul de capital va fi calculat pe baza reglementarilor Bancii Nationale a Romaniei in vigoare. In cazul in care baza de date si structura portofoliului vor castiga in relevanta, va putea fi adoptata metoda capitalului economic ca modalitate de calcul a necesarului de capital.

Necesarul de capital pentru acoperirea riscurilor semnificative este compus in principal din necesarul de capital pentru acoperirea riscului de credit.

Astfel, totalul expunerilor ponderate la risc (bilantiere si extrabilantiere) se va inmulti cu procentul de 6,67%, rezultatul reprezentand necesarul de capital pentru riscul de credit. Necesarul de capital astfel calculat urmeaza sa acopere pierderea neasteptata din riscul de credit.

Capitolul 10 – Tehnici de diminuare a riscului de credit

Societatea va umari diminuarea riscului de credit prin:

- asumarea de expuneri de credit fata de contrapartide cu rating performant;
- ratingul debitorilor va fi supus revizuirii periodice, cel putin anual;
- pentru limitarea riscului de concentrare se vor stabili limite de expuneri pe sectoare de activitate, zone geografice, valuta de finantare, categorii de debitori si rating, etc;
- procesul de creditare si de evaluare a riscului de credit va fi supus revizuirii periodice in scopul adecvarii acestuia la dimensiunea, complexitatea activitatii, strategia de dezvoltare, etc. si nu in ultimul rand la reglementarile legale in vigoare;
- analize detaliate asupra intregului portofoliu de credite vor fi realizate periodic;
- identificarea creditelor pentru a fi evaluate in vederea determinarii provizioanelor pe baze individuale si segmentarea portofoliului de credite pe grupuri cu caracteristici de risc de credit similare pentru analiza si evaluarea pe baze colective;
- judecatile privind calitatea riscului de credit a portofoliului de credite vor lua in considerare factori interni si externi relevanti care pot afecta gradul de colectare a creditelor (precum factori politici, geografici, economici sau de industrie);
- implementarea unei metode sistematice si logice de consolidare a pierderilor estimate si asigurarea ca provizioanele inregistrate sunt in concordanta cu cadrul contabil aplicabil si cu reglementarile prudentiale relevante;

In functie de dezvoltarea activitatii Societatii si de modificarile intervenite in strategia generala, limitele privind riscul de credit se vor revizui si modifica ori de cate ori se considera necesar, astfel incat sa existe o corelare adecvata a profilului de risc al Societatii cu profitabilitatea dorita.

Normele si Procedurile de creditare trebuie stabilite si implementate de catre institutiile financiare nebankare astfel incat sa se asigure:

- a) mentinerea unor standarde sanatoase de creditare;
- b) monitorizarea si controlul riscului de credit;
- c) evaluarea corespunzatoare a noilor oportunitati de afaceri;
- d) identificarea si administrarea creditelor neperformante;
- e) evaluarea conditiilor ce trebuie indeplinite de catre clienti pentru a putea intra in relatie de afaceri cu institutia financiara nebankara;
- f) stabilirea garantiilor care pot fi acceptate de catre institutia financiara nebankara.

Se are in vedere o repartizare corespunzatoare a atributiilor astfel incat sa nu fie alocate responsabilitati care sa conduca la conflicte.

Societatea dispune de sisteme de informare in baza carora aspectele legate de riscul de credit sunt raportate la timp (exemplu: atenta monitorizare a portofoliului de credite care se intocmeste lunar si este prezentat conducerii Societatii, poate identifica astfel anumite concentrari de risc).

In evaluarea riscului de credit se foloseste un sistem de rating sau scoring care permite interpretarea informatiilor si elementelor prezentate in documentele financiare ale imprumutatului (persoana fizica).

Cu scopul prevenirii pierderilor datorate neplatii sau platii intarziate in cadrul unei tranzactii de credit, UCFin monitorizeaza indeplinirea obligatiilor imprumutatului prin:

- monitorizarea constanta a rulajului din conturile imprumutatului - acesta trebuie sa fie relevant avand in vedere suma imprumutului acordat;

- monitorizarea permanenta pentru indeplinirea prevederilor contractelor de imprumut (inclusiv a Conditiiilor);
- Clasificarea si alocarea provizioanelor pentru expunerile de credit;

Atunci cand sunt descoperite abateri de la termenii din contracte sau deteriorari ale situatiei financiare si solvabilitatii imprumutatilor, Societatea trebuie sa propuna in scris imprumutatului sa intreprinda o serie de pasi pentru eliminarea motivelor care au condus la aceste abateri.

In vederea evaluarii pe baze prudentiale a valorii creditelor si pentru a determina provizioane adecvate, este important ca la nivelul Societatii sa fie implementate sisteme care sa realizeze clasificarea creditelor pe baza evaluarii riscului de credit. Astfel, creditele mari sunt clasificate pe baza sistemului de rating – de determinare a riscului de credit, pe cand creditele mici sunt clasificate pe baza sistemului de rating sau dupa caz, pe baza delincventei la plata.

Societatea va accepta expuneri din credite acordate persoanelor fizice diferite in functie de riscul asociat clientului si tipul tranzactiei/produsului. Corelarea claselor de risc de credit si a claselor de rating se stabileste prin proceduri si procedurilor interne specifice cu privire la calculul si determinarea provizioanelor.

Pe masura cresterii activitatii de creditare, structura portofoliului de credite va putea suferi modificari, avand in vedere strategia de dezvoltare a Societatii.

Departamentele responsabile pentru identificarea, evaluarea, administrarea si monitorizarea riscului de credit sunt: departamentele din cadrul Diviziei Risc si Colectare, Departamentul Operatiuni, Departamentul IT&C si Departamentul Contabilitate.